

Domoznanski oddelek

35

VESTI iz vasi
1999

KNJIZNICA IVANA POTRCA PTUJ

17-02-2000

352(497.4)(061)

6005739,3

COBISS

VESTI IZ VASI

GLASILO OBČINE GORIŠNICA - št. 3/LETNIK III, december 1999

*Prijetno doživljanje božičnih praznikov
in uspešen vstop v novo leto*

Vam želi Vaš župan

**OBČINA GORIŠNICA - DOMINKOVA
DOMAČIJA**

Gledališče Gorišnica

**vas vabi 27. in 28. decembra
ob 17. uri**

na ogled

**živih jaslic, dramske uprizoritve
betlehemskih dogodkov.**

REŽISER: Lojze Matjašič

**28. decembra bo po ogledu
Živih jaslic še Božični koncert
v večnamenski dvorani
v Gorišnici.**

SPONZORJI:

Zdenko Vinkovič ZIDARSTVO

Franjo Tolič Pleskarstvo

Peter Horvat

Božični koncert 1999

**Po ogledu živih jaslic vas
28. decembra vabimo
na Božični koncert, ki bo
v večnamenski dvorani v Gorišnici.**

Nastopajo:

**otroški pevski zbor -
Slavica Cvitanič**

citrarka Marija Kolarič

harmonikar Dominik Cvitanič

**kvartet od Sv. Tomaža -
Stanko Pšak**

**tamburaši iz Cirkulan -
Boštjan Polajžer**

Mladi veseljaki Jože Dernikovič

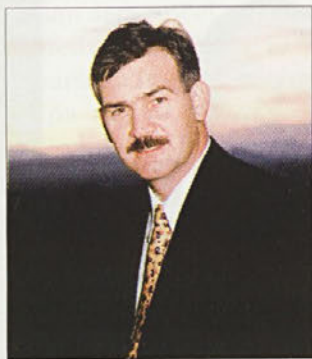
plesna skupina PYRAMIDIA

ansambel SPOZNANJE

Vabljeni!

Spoštovani!

Letos imamo kot redki priliko reči: tudi tisočletje se počasi, a vztrajno bliža h koncu. Ob takšnih priložnostih se ponavadi z nostalgijo ozremo na pot, ki smo jo prehodili, na dogodke, ki so se nam vtisnili v spomin, in na delo, ki smo ga opravili.

Prepričan sem, da je to naše skupno delo vidno na vsakem koraku, pa naj nas pot vodi v strme Haloze ali pa nas zanese na "polje". Prav je, da so želje vedno večje od doseženega, upam pa, da delite moje mnenje, da smo kot občina, s tem mislim na občanke in občane, še posebej pa posameznike, ki so se pripravljali izpostavljati in žrtvovati marsikatero uro, dosegli vidne rezultate na vseh področjih družbenega življenja. Ne bi rad našteval vseh pridobitev, ki smo jih s skupnimi močmi zgradili, obnovili ali na kakršenkoli drugačen način pridobili, vendar ne morem mimo tega, da omenim, da smo v naši občini rešili problem s pitno vodo. Zavedati se moramo, da brez vlaganj oziroma sofinanciranja občanov vsega tega ne bi zmogli, saj nam država na eni strani nalaga vedno več pristojnosti, hkrati pa nam krči sredstva, ki so za to namenjena.

Imamo smelega načrta, imamo ljudi, ki hočejo in znajo, zato se nam ni bati, da tudi v bodoče ne bi dosegli načrtanega in lahko zadovoljni vstopamo v tisočletje, ki je pred nami.

Ob praznikih si stisnemo roko, pogledamo v oči in zaželimo najboljše, zato vam tudi jaz ob prihajajočih praznikih, želim vesel božič ter srečno in predvsem zdravo novo leto 2000.

Ob tej priložnosti Vas vabim, da skupaj vstopimo v novo leto: pričakali ga bomo z ognjemetom pred občinsko zgradbo.

Naj zaključim z mislijo:

*"Sreče nikoli ne smeš iskati,
srečaš jo spotoma ..."*

Želim vam nenehnih srečanj z njo.

Slavko Visenjak,
župan Občine Gorišnica

ZIMSKI MOTIV DOMINKOVE DOMAČIJE

FOTO LAURA, NOVEMBER 1999

VESTI IZ VASI je glasilo občine Gorišnica, ki glasilo tudi izdaja.
Uredništvo: **Peter Kirič, Tatjana Mohorko, Tanja Maroh in Matevž Cestnik.**

Fotografije: **Tatjana Mohorko, Foto Laura in Host**

Oblikovanje: **VEJCA, Tisk: MA TISK, d.d.**

Naslov uredništva: Občina Gorišnica, Gorišnica 54., 2272 Gorišnica

Telefon: (062) 708-062

Po mnenju Urada vlade R Slovenije se občinsko glasilo **VESTI IZ VASI** šteje med proizvode, za katere se plačuje 8% davek od prometa proizvodov.

Glasilo občine Gorišnica **VESTI IZ VASI** je vpisano v evidenco javnih glasil, ki jo vodi Ministrstvo za kulturo pod zaporedno številko 1509.

POGOVOR S POSLANCEM DRŽAVNEGA ZBORA ALOJZOM VESENJAKOM

»Pomagam obračati svet na bolje«

V Placerovcih 30 živi gospod, ki ga mnogi Slovenci poznamo v vlogi poslanca državnega zbora, člana SLS, dejavnega v komisiji za kmetijstvo in za vprašanja invalidov ter še na kakem pomembnem področju v slovenski politiki. Govorimo o Alojzu Vesenjaku, politiku, zavzetem in naprednem občanu Gorišnice, predsedniku Gasilske zveze občine Gorišnica in še kaj bi lahko naštevala. Politika mu je prinesla marsikaj novega v življenje, vendar je zanj na prvem mestu še zmeraj njegova družina v Placerovcih, skupaj s katero uživa ob koncih tedna in kadar le najde čas za to.

Po treh letih, odkar je Alojz Vesenjak poslanec v državnem zboru, v domači občini nismo kaj dosti slišali o njem in njegovem delu ter prizadevanjih, zato se je konec letošnjega leta ponudila priložnost za kratek intervju. Obiskala sem ga kar v njegovi poslanski pisarni v Gorišnici.

Gospod Vesenjak, mnogi občani vas dobro poznajo, nekateri bodo danes prvič slišali o vas. Kako bi se na kratko predstavili bralcem?

Alojz Vesenjak: »Doma sem v Placerovcih, to vedno rad in s ponosom povem. Upam, da me ljudje vsaj v bližnjih krajih v največji meri že poznajo, saj sem že dolgo let dejaven prav med ljudmi. Še pred tremi leti sem bil zaposlen na Perutnini Ptuj, kjer sem delal več kot 25 let, leta 1996 pa je potem prišla odločitev, da kandidiram za poslanca državnega zbora, in na tej poti sem uspel.«

Občane bi prav gotovo zanimalo, zakaj ste se odločili postati poslanec? Kaj vas je gnalo k temu?

Alojz Vesenjak: »Moja služba je bila

zmeraj taka, da sem bil veliko med ljudmi, vedno sem želel delati za ljudi in kraj, ki ga zastopam. Pa sem si rekel: pomagal bom obračati svet na bolje, čeprav se zavedam, da ga obrnil ne bom. Zato sem se odločil, da sprejem kandidaturu za poslanca.«

V poslanskih klopeh vas spremljamo že tretje leto, prihodnje leto bo torej konec štiriletnega mandata. Zanimivo bi bilo slišati, ali vam je bilo kdaj žal, da ste se odločili postati poslanec?

Alojz Vesenjak: »Če iskreno rečem, mi ni bilo nikoli žal, zelo pa me prizadenejo razne kritike, ki padajo na nas poslance. Nekateri nam očitajo visoke plače, pa da nič ne delamo. Vendar se na to na oziram. Najbolj me prizadene, če kritike izražajo ljudje, ki bi si morali tudi s svojim delom prizadevati, da bi bilo življenje boljše, predvsem boljše v naši skupni novi domovini, za katero smo si vsi tako prizadevali.«

Izhajate iz vrst Slovenske ljudske stranke, v državnem zboru pa poleg številnih zasedanj opravljate še druga pomembna dela. Katera?

Alojz Vesenjak: »Prizadevam si, da sem kar najbolj prisoten na sejah državnega zbora, sicer pa poleg tega delujem v štirih komisijah: za kmetijstvo, za vprašanja invalidov, za mednarodne odnose in za lastninjenje oziroma privatizacijo.«

Delovni dan poslanca je pester in naporen

Velikokrat vas slišimo, da so vaša prizadevanja usmerjena v boljši jutri slovenskega kmetijstva. Do danes ste kot član komisije za kmetijstvo že veliko razpravljali tudi o tej temi, še posebej kadar se govori o vstopu v EU, pa me zanima, kako uspešni s te bili v svojih prizadevanjih? Koliko ste sami lahko pripomogli k temu?

Alojz Vesenjak: »Delam v želji, da bi se stanje v našem kmetijstvu v prihodnje izboljšalo, rezultati pa bodo vidni nekoliko pozneje. Mislim predvsem na sprejem zakona o kmetijsko-gozdarski zbornici, ki je tako daleč, da se že pripravljamo na volitve. Prizadevam si tudi, da bi čim prej

prišlo do kmetijske reforme, kajti temelji so že postavljeni, kar se bo že pokazalo v proračunu za leto 2000. Ko sva že pri proračunu, naj omenim, da se mnogi ne strinjajo, da se je od lanskega leta precej dvignil, izraženo v indeksnih točkah za 140, v denarju pa to ne pomeni ne vem kako velikega zneska.«

Gospod Vesenjak, kakšen pa je delovni dan slovenskega poslanca?

Alojz Vesenjak: »Delovni dan poslanca se začne zjutraj okrog 7. ure. Ob osmih sem že navadno v naši poslanski skupini, tam pregledam pošto, potem si izmenjamo mnenja in 9. uri se navadno začnejo delovna telesa. Če teh ni, se prične ob 10. uri seja državnega zbora, ki ob normalnem delovnem času traja zvečer do 18. ure. Potem se ponavadi dobimo še v poslanski skupini, se posebej o čem pogovorimo, prejmemo veliko gradiva, kar je mnogokrat dobro razvidno na naših poslanskih mizah, ki so polne papirjev. Odkrito moram povedati, da se vsega ne da preštudirati, posvetim se bolj tistemu, ki mi tudi sicer tematsko ali kako drugače bolj ustreza, kar me bolj zanima.«

Domačini prav gotovo s ponosom spremljajo nastop domačega poslanca, ko se ta pojavi pred mikrofonom in se morda tudi javno zavzame zanje. Tudi vas smo že slišali govoriti javno. Kakšen je bil vaš namen takrat?

Alojz Vesenjak: »Poslanci iz vrst SLS bolj malo nastopamo, oglašal pa sem se bolj na začetku, ko sem se boril za gradnjo osnovne šole v Zavrču. Med

prvimi sem pričel napadati zakon, ki je predvideval, da naj bi 50 odstotkov denarja za investicije zbrali v občini, 50 pa naj bi prišlo iz države. Za občino, kot je završka, to nikakor ni bilo sprejemljivo, ampak smo pozneje dosegli, da je bilo razmerje financiranja 70 : 30, več torej da država. Oglašal sem se tudi takrat, ko začnili priprave na razpravo o novih občinah. Lahko povem, da je tudi po moji zaslugi prišlo do občin Sv. Andraž, Trnovska vas, Markovci in tudi Hajdina. Zelo sem si prizadeval, da bi vendarle stekla gradnja novih prostorov v zavodu Dornava in vesel sem, da bo do tega kmalu prišlo. Uspešen pa sem bil v družbi drugih poslancev s Ptujkega, ko smo zastavili dobro besedo za novogradnjo ptujske gimnazije in pri tem prav tako uspeli ...»

Pomembno je sodelovanje z župani

Se kdaj na vas kot poslanca Obrnejo župani občin na Ptujem in vas kaj posebej prosijo? Kako sodelujete z domačim županom Slavkom Visenjakom?

Alojz Vesenjaj: »Z našim županom Visenjakom dobro sodelujeva in podpiram njegovo misel, ki jo je ob neki priliki zapisal tudi v občinsko glasilo, da lahko dva storita več kot en sam. Za različne projekte, ki so stekli v občini Gorišnica, se z županom pogovarjava in si pomagava. Enako bi lahko rekel tudi za župane sosednjih občin, predvsem Dornave, Trnovske vasi, Sv. Andraža v Slovenskih goricah. Kljub temu da nisem poslanec s področja občine Zavrč, si prizadevam tudi za napredek te male obmejne občine, pomagal sem pri gradnji šole, vodovoda in asfaltiranju.«

Vsak poslanec je verjetno v treh letih doživel marsikaj: zanimivega, veselega in kdaj tudi neprijetnega. Bi kakšen dogodek ob tej priložnosti posebej izpostavili?

Alojz Vesenjaj: »Da bi mi ostalo posebej v spominu ... ? (Nekoliko pomisli.) Ne vem, kaj bi lahko bilo za koga ob tem aktualno in zanimivo. Lahko rečem, da sem bil zraven tudi pri

prilavi proračuna za prihodnje leto, in to predvsem na vzpodbudo juršinskih trsničarjev in predstavnikov ljudi iz Pesniške doline. Opozorili so na problem neustrezne izvedbe melioracijskih del; to se kaže letos zlasti zato, ker je bilo dosti padavin in se je dolina pokazala v svoji pravi luči. Zavzel sem se tudi za naše perutnarje, saj so me obvestili, da naj bi za perutninske proizvode (meso in izdelke) dobili izvozne vzpodbude.«

Na zasedanjih državnega zbora morate biti iz tedna v teden, delate v različnih komisijah, radi pa se odzovete tudi na kakšno povabilo, ki ga dobite iz posameznih občin in organizacij. Kako sploh najdete čas za tovrstne obiske, srečanja in prijateljske pogovore na različnih koncih naše regije?

Alojz Vesenjaj: »Delo poslanca je raznoliko od torka zjutraj do petka, v soboto in nedeljo pa moram biti na razpolago svojim volivcem. Vabijo me na različne prireditve, bodisi po občinski, strankarski, društveni liniji, ker pa sem še predsednik Gasilske zveze občine Gorišnica, potem časa za kaj drugega ostane bolj malo.«

Kako pa na poslanca gledajo v Vesenjajevi družini in tudi v bližnji okolici vašega doma?

Alojz Vesenjaj: »Kako gledajo na poslanca? V moji okolici so nekateri ponosni, da imajo svojega človeka v državnem zboru, drugi pa bi me rajši videli doma pri družini. Domači so to dobro sprejeli, veliko mi pomagajo.«

Leto 2000 bo v parlamentu zelo delavno

Pred vami je še leto dni dela v državnem zboru. Kaj pričakujete od zadnjega »poslanskega« leta in za kaj se boste ob koncu poslanskega mandata še posebej zavzeli? Zanimivo bi bilo tudi slišati, ali boste ponovno kandidirali za poslanca?

Alojz Vesenjaj: »Pred nami je še zelo pestro obdobje, predvsem moramo dokončati nekatere zakone, ki smo jih že načeli v parlamentarni proceduri, največ pa bo še govora glede spremembe volilnega sistema in na vidiku je še združevanje SLS in SKD.«

Ob ponedeljkih vas, gospod Vesenjaj, ponavadi videmo v poslanski pisarni, tu ste na voljo občanom. Kako se ti odzivajo in s kakšnimi temami se obračajo na vas?

Alojz Vesenjaj: »Ljudje bi se lahko večkrat oglasili v poslanski pisarni, tisti pa, ki pridejo, imajo ponavadi težave, povezane z denacionalizacijo in se ubadajo s socialnimi problemi. Tudi župani me navadno ob ponedeljkih povabijo v kako občino, da se pogovorimo o željah in potrebah občine, o nalogah, ki jih želijo - želimo izpeljati. Že včasih smo rekli: sam si pomagaj in država ti bo pomagala, in tako je še danes.«

Leto 1999 se počasi izteka, pred nami je že novo - polno pričakovanj in za nekatere sprememb. Kaj si vi obetate od leta 2000 in kaj še posebej težko pričakujete?

Alojz Vesenjaj: »Leto 2000 pomeni za vse nas neko prelomnico, vsekakor pa si želim; sebi in svojim bližnjim, volivcem in vsem ljudem, da bi bilo leto zanje srečno, zdravo in uspešno na vseh področjih. Prej ste me vprašali, ali razmišljam o ponovni kandidaturi. O tem kaj dosti še nisem razmišljal, pripravljen pa sem dati svoj prostor v parlamentu vsakemu, ki bo mogoče izrazil željo, oziroma boljšemu, ki bo lahko svoje interese uresničil v parlamentu.«

Tekst in foto:

Tatjana Mohorko

LETO 1999 - LETO INVESTICIJ SE KONČUJE

Dokončan vodovod, asfaltirane ceste, dograjen vrtec ...

Letošnje leto se v občini Gorišnica končuje kot izredno uspešno tudi na področju komunalne infrastrukture. Na območju haloških naselij je zgrajen še zadnji občinski vodovodni sistem, letos so cestarji asfaltirali blizu 4 km cestnih odsekov, uspešno je odpravljen plaz v Gruškovcu, dokončana so nadaljevalna dela na šolskem prizidku pri OŠ Cirkulane, vrtec v Gorišnici pa je dobil manjši prizidek. Občina je pred koncem leta še pred zadnjo izredno pomembno nalogo - gradnjo nadvoza nad železniško progo v Zamušanih.

V oktobru je občinski svet že sprejel odlok o lokacijskem načrtu za nadvoz in pripadajoče ceste pri železniški progi Pragersko - Središče v Zamušanih, v prvih decembrskih dneh pa je bilo tik pred izdajo tudi gradbeno dovoljenje. **Slavko Bratuša** je povedal, da so v občini Gorišnica sami peljali celoten postopek, saj so jim Slovenske železnice dale vsa pooblastila za izvedbo investicije. Podpisana je tudi že štiristranska pogodba: Slovenske železnice so naročnik, DARS prevzemnik aktivnosti, občina Gorišnica sofinancer in Gradis - Nizke gradnje Maribor izbrani izvajalec. Že konec novembra bi gradbeniki morali pričeti prva dela, vendar je vse skupaj zmotil zgodnji sneg in zato bo verjetno prišlo do nekaterih neljubih zakasnitev.

Nadvoz bo »vzel« 165 milijonov tolarjev

Slavko Bratuša pojasnjuje, da je območje obeh nezavarovanih železniških prehodov v Zamušanih resnično dolgoletni problem, na katerega so zadnja leta veliko opozarjali ne samo domačini, temveč tudi vodstvo občine. Območje je precej nepregledno, pozimi svoje naredita še

Pogled na območje, kjer bo spomladi že nadvoz

megla in poledica, zato so v letošnjem šolskem letu morali celo spremeniti potek vožnje šolskega avtobusa; ta sedaj otroke vozi po nekoliko daljši poti v šolo in domov. Gradnja nadvoza je po vseh navedbah strokovnjakov najboljša rešitev za oba nezavarovana železniška prehoda na razdalji le nekaj metrov, na žalost pa omenjena rešitev ne vključuje še tretjega nezavarovane-ga prehoda v Zamušanih.

«Cesto za Zamušane smo že zakoličili, urediti moramo še posek gozda in pričenjamo kopati vodnjake, kajti sistem temeljenja je narejen na vodnjakih. Gradbeno dovoljenje je tik pred izdajo. Pa brez težav ne gre niti pri tej investiciji, saj še nismo našli skupne besede z lastnikom zemljišča ob cesti v

Zamušane in lahko povem, da bomo šli v razlastitev. Gradili bomo nadvoz razpona 2x20 metrov, približno 1000 metrov deviacije lokalnih cest, nivojski križanji pa s tem odpadeta. Nadvoz prinaša rešitev za oba nezavarovana prehoda čez železniško progo. Pogodbena vrednost omenjenih del znaša 165 milijonov tolarjev, rok za njihovo izvedbo pa je pet mesecev. Poskušali bomo narediti vkope in deviacije poljskih cest, saj prometa na tem območju ne moremo kar tako ustaviti; ustrezno rešitev že imamo.»

Vrtec v Gorišnici večji in z novo zunanjo podobo

Vrtec v Gorišnici je pridobil veliko igralnico za starejšo skupino otrok

Že čez nekaj mesecev bo z nadvozom konec vseh nevarnosti na območju železniške proge v Zamušanih

Letošnjo jesen si bodo najmlajši v vrtcu Gorišnica dobro zapomnili, saj so dobili novo - veliko igralnico v montažnem Marlesovem prizidku. Nove prostore že dobra dva meseca uporablja starejša skupina otrok, starih od 3 do 7 let; vrtec je bogatejši za 70 kvadratnih metrov površin in dodaten oddelek nadbudnih malčkov. Montažni prizidek je bil že nekaj časa načrtovan, saj ga je zahtevala prostorska stiska, šele letos pa se je našlo 12 milijonov tolarjev za nov prostor. Izvajalec del je bilo podjetje Marles hiše Maribor, ki je po besedah S. Bratuša objekt postavilo v rekordnem

času, za kar gre posebna zahvala Stanku Ozmeću, vodji projekta.

Poleg ureditve vrta v Gorišnici so le-

V letu 2000 bodo v občini v ospredju tri velike investicije: poleg gradnje nadvoza v Zamušanih še dokončanje prizidka pri OŠ Cirkulane in adaptacija obstoječe šolske zgradbe, po vseh zagotovilih pa bo Gorišnica pridobila še novo mliško vežico in lekarniško enoto. Svoj sedež bo imela lekarna v novi poslovno-stanovanjski zgradbi v centru Gorišnice, katere lastnik je domačin Janko Bezjak iz Gajevcev.

Gorišniški vrtec v novi - rumeni podobi

tos poskrbeli še za vrtec v Cirkulanih, kjer imajo dosti bolj urejeno parkirišče, zunanjo teraso ter okolico, obnovljena je tudi fasada na starem zdravstvenem domu v Cirkulanih, obnova pa je tekla še na gradu Borlu. Bratuša je povedal, da so na nekaterih delih grajskega poslopja obnovili ostrešje, zamenjali kritino, popravili dimnike in podstrešna okna in za to porabili 8,5 milijona tolarjev, že na pomlad pa so obnovili fasado prvega grajskega dvorišča.

Na slovensko vodo še čakajo v Mejah in Gruškovcu

V letošnjem letu smo uspeli odstraniti plaz v Gruškovcu, narediti trafo postaji v Pohorju in Pristavi, končali pa smo tudi že nekatera nadaljevalna dela na prizidku pri OŠ Cirkulane. Porabili smo načrtovanih 16 milijonov tolarjev, pred koncem leta pa bo v novih prostorih zagotovito že napeljeno centralno ogrevanje. Z gradnjo zadnjega vodovoda v Halozah, sistema Pristava - Slatina - Mali in Veliki Okič - Pohorje, pa smo v občini končali izredno pomembno investicijo, vredno kar 140 milijonov tolarjev. Doslej smo na vodovodni sistem že priključili okrog 250 gospodinjstev ter 200 porabnikov prevezali s hrvaškega na slovenski vodovod. V izdelavi je še projekt prevezave vodovoda v Gruškovcu in Mejah, potem pa bomo oskrbo z vodo v občini dokončno končali.

Letos smo uspeli asfaltirati tudi nekaj manjših odsekov cest, in sicer v Gruškovcu, dva odseka v Gradiščah, v Dolanah, Pohorju in Paradižu; vrednost omenjenih del je 41 milijonov tolarjev. Preplastiti moramo še cesto ob kanalu Gorišnica - Formin v dolžini 1193 metra, dela pa so ocenjena na 5,5 milijona tolarjev.

Poleg vseh omenjenih del smo v letošnjem letu porabili še 1,8 milijona tolarjev za pridobivanje dokumentacije za izvedbo novega športnega stadiona v Cirkulanih. Za zimsko službo pa imamo letos na voljo 5 milijonov tolarjev, je v pogovoru še povedal S. Bratuša.

Tatjana Mohorko

PODŽUPAN JOŽEF KLINC

**»Naj v letu 2000
govorijo dejanja«**

Od letošnjega poletja je po odločitvi občinskega sveta podžupan občine Gorišnica Jožef Klinc (SLS), doma iz Cirkulan, sicer zaposlen na Kmetijskem kombinatu Ptuj. V prejšnjem mandatu smo ga poznali kot podpredsednika občinskega sveta, biti podžupan občine in hkrati namestnik župana pa je zanj priznanje in izziv, da se izkaže tudi po tej plati.

Kot podžupan si bo prizadeval, da bodo v občini izpeljali naloge, potrjene na občinskem svetu, osebno pa je za uravnotežen razvoj na obeh koncih občine. »Vsak del občine ima svoje posebnosti, ki jih je treba spoštovati, še posebej pa se bom s pomočjo članov občinskega sveta zavzemal, da bodo izpeljane investicije na domačem terenu: šolski prizidek, dokončanje vodovoda, gradnja športnega objekta. Seveda nas v prihodnje čaka še veliko odgovornega dela in želim, da ga izpeljemo tako, kot smo to znali doslej. Naj v novem letu govorijo dejanja.

Občanom bi zaželel predvsem veliko zdravja, naj jim novo leto prinese dosti dobrega, razumevanje in strpnost, vsem pa seveda želim v letu 2000 srečo. Sam od novega leta ne pričakujem kaj dosti, nekaj srednjega; zadovoljen bom, če le ne bo slabše, kot je bilo letos in lani.

TM

MATEVŽ CESTNIK - NOVI TAJNIK OBČINSKE UPRAVE

**Veliko dela - novi
izzivi za Matevža**

Skoraj pet mesecev bo, odkar je mesto tajnika (direktorja občinske uprave) v občini Gorišnica prevzel Matevž Cestnik, diplomirani ekonomist, doma iz Zamušanov. O njem vemo bolj malo, vendar se obeta še veliko priložnosti, ko ga bomo lahko kot novega tajnika občine поблиže spoznali. Radovednost nas je tokrat pripeljala do njega v njegovo občinsko pisarno in Matevž je privolil v kratek pogovor.

Ni bilo težko opaziti, da ima novi občinski tajnik veliko življenjske energije, ki mu pomaga, da svoje delo v prvih »poskusnih« mesecih opravlja dobro in z velikim zanimanjem. Ne želimo ga hvaliti ali grajati, to bodo že storili drugi v občini, Matevža želimo ob tej priložnosti le predstaviti v nekaj stavkih.

Pove, da se je s prvo službo srečal na občini Ptuj, kjer je delal na oddelku za občo upravo, potem pa kar 12 let na Kmetijskem kombinatu Ptuj. Bil je poslovni organizator, pokrival je področje plač, osnovnih sredstev, kadrovskih zadev in še kaj bi se našlo. Pot ga je letos poleti pripeljala na občino Gorišnica, saj se je prijavil na razpis za tajnika občine, in to čisto preprosto zato, ker mu je ta služba zdela poklicni izziv. Sprejel jo je z vso odgovornostjo in z mislijo, da bi to delo lahko dobro opravljal.

»Delo tajnika občine je izredno raznoliko, zajema različna področja in poprijeti moraš za vsako,« pravi Matevž. »Spekter dela je raznolik. Rekel sem si, lahko poskusim in kaj dokažem, če tega ne storim, si bom celo življenje očitil, da nečesa nisem poskusil. Dela si po skoraj petih letih obstoja občine nisem mogel kaj posebej drugače organizirati, vsak dan se pač zgodi nekaj novega in potem se moram znajti. Zavedam se, da se mora delovni ciklus

zaključiti in potem bo lažje govoriti o tem. V prvi vrsti koordiniram delo na občini, pripravljam razpise, o vsem, kar se na občini dogaja, sproti obveščam župana, se z njim vsak dan posvetujem, v pisarni pa mu vsak popoldan pustim kup pošte.

Matevža Cestnika se izredno lepo sprejeli v občinski upravi, še posebej poudari in je vesel, da je že takoj uspel vzpostaviti dober odnos z vsemi. »Dobro se razumemo, sicer pa sem precej odprt človek, znam poslušati in se tudi odzvati na dogajanje v okolju. Ljudje se že obračajo name, prihajajo v pisarno in rad jim pomagam, kolikor je v moji moči,« pravi Matevž.

In kako je bilo na prvi seji občinskega sveta, ki ste se je udeležili?

»Prav seja me je zelo izmučila, tega nisem pričakoval, na drugi je bilo že malo boljše. Morda sem pričakoval več, ampak v občinskem svetu sedijo čisto običajni ljudje, ki imajo dobre in slabe strani dela. Dobro je, da sem si že ustvaril prvi vtis o občinskem svetu, člani so si ga o meni in sedaj bomo lažje delali naprej. Delo tajnika občine mi je izredno všeč, mislim, da sem se dobro odločil, bomo pa še videli,« nam je še zaupala Matevž.

Matevž Cestnik si v novem letu ne želi prav dosti, le to, da bi odnosi med ljudmi, s katerim dela, ostali taki, kot so bili doslej, računa na kolegalnost v odnosu s svetniki in županom. Za svojo družino želi veliko dobrega v novem letu, ko se bo posvetil tudi urejanju okolice hiše, z družino pa želi na kakšno posebno potovanje.

Matevž, želimo vam veliko uspeha na novem delovnem mestu, poguma in dobre volje v novem letu!

TM

STOLETNICA KULTURNEGA DELOVANJA V CIRKULANAH IN OKOLICI

Jeseni so še zadnji sončni žarki obsijali naše gorice. Ob pesmi klopcev je vinogradnik celoletni trud - od *kopaja, rezaja, vezaja* pa vse do *špricaja* - prepustil materi naravi. Nič več se ni dalo narediti. Neizbežno se je bližal vrhunec - *braje*, ko gre pot iz grozolja v *püte, preše* in sode.

V Cirkulanh smo doživeli še en - drugačen vrhunec. Okronali smo kole-dar prireditve, posvečen stoletnici organiziranega kulturnega delovanja. Vsi, od dramske skupine, mešanega pevskega zbora, tamburašev, knjižnice, ljudskih pevcev do Mladih veseljakov, združeni pod okriljem Kulturno-prosvetnega društva "Franček Kozel" Cirkulane.

Na datum ustanovitve bralnega društva "Naprej", 8. septembra, smo na slavnostni seji nazdravili dušam naših prednikov, novim generacijam in vsem članom društva. V petek, 10. septembra, je sledila otvoritev razstave, ki jo je s pomočjo tamburašev ter učiteljic Diane Bohak-Sabath in Karle Domjan postavila Mira Jerenec. Zapisalo se ji je takole: "Razstavo smo postavili v treh učilnicah v prostorih OŠ Cirkulane, na ogled pa je bila tudi šolska knjižnica, ki poleg lastnih hrani še knjige društvene knjižnice. Društveno zgodovino smo postavili v splošen zgodovinski okvir, prikazali pa smo tudi nekaj prizorov in predmetov iz vsakdanjega življenja iz prve polovice tega stoletja. Razstavo smo postavili kronološko, tako da smo v pritličju prikazali predvino zgodovino in etnografske predmete, v dveh učilnicah v nadstropju pa povojno zgodovino in priznanja."

Razstava je bila odprta le do nedelje, 12. septembra, manjši del pa je bil do konca meseca na ogled še v Študijski knjižnici na Ptuj.

V Cirkulanh je bilo zelo živahno v soboto, 11. septembra. Po sprejemu gostov na dvorišču osnovne šole, ki sta ga pripravila Društvo vinogradnikov in

sadjarjev Haloze in kmečke gospodinje, sta sledila ogled razstave in sprevod na pokopališče. S pesmijo mešanega pevskega zbora smo se spomnili vrliga krajana prof. dr. Vladimirja Bračiča. Sledi, ki jih je pustil v društvu, so globe. Društvu in sebi je postavil trajen spomenik, ko je ob devetdesetletnici spisal kroniko, izdano v obliki brošure. Na njegovih osnovah je letos nastal zbornik, ki smo ga izdali ob pomoči sponzorjev in Občine Gorišnica. Prof. dr. Bračič pa ni bil le častni član društva in častni krajan. Priznani profesor in prvi rektor Univerze v Mariboru je svojim rodnim Halozam posvetil tudi svojo doktorsko disertacijo. Njegove-mu spominu so se poleg svojcev poklonili še sedanji rektor dr. Ludvik Toplak, župan Slavko Visenjak, državni sekretar z ministrstva za šolstvo in šport RS dr. Zdenko Medveš, profesorji mariborske univerze, številni gostje, domačini ter člani KPD "Franček Kozel". Ob tej priložnosti je Univerza v Mariboru vrlému rojaku na kulturnem domu v Cirkulanh odkrila spominsko ploščo, na kateri je vklesano: "V Cirkulanh se je rodil utemeljitelj in prvi rektor Univerze v Mariboru, dekan Pedagoške fakultete prof. dr. Vladimir Bračič, humanist, socialni geograf, pedagog in politik."

Sledila je proslava. Zazvene so fanfare in himna naše domovine. Nastopila sta povezovalca programa Gordana Črnivec in Tonček Žumbar. S pesmijo in plesom so prvi nastopili učenci OŠ Cirkulane. Pričela se je zgodba. Avtor teksta Tonček Žumbar je zapisal: "Naš pripovedovalec ima veliko obrazov in mnogo imen. Bil bi lahko kdorkoli v množici idealistov in dobrih ljudi, ki so stoletje pletli gnezdo nesmrtnosti. Zgodba vsakega izmed njih bi lahko bila takšna - morda še bolj pretresljiva, morda še bolj vesela. Kajti vsi imajo skupno usodo. So preprosti ljudje, vpeti v težko usodo življenja v trdi haloški zemlji in hkrati polni ljubezni do nje." Izmenjuje se je zgodba prepletala s sedanostjo, začenši z Mladimi veseljaki, ki jih vodi Jože Dernikovič, in dramsko skupino, ki je v režiji Lojzeta Matjašiča prikazala odlomke iz sedmih najuspešnejših del cirkulanskega odra zadnjih stotih let. Poleg že omenjenih Mladih veseljakov smo dvakrat

nastopili prav vsi: mešani pevski zbor pod vodstvom Jožeta Dernikoviča, tamburaši pod vodstvom Boštjana Polajžerja in ljudski pevci, nastopili pa so tudi mladi tamburaši.

Zgodba se je končala. Glas neznane-ga pripovedovalca je zaključil z mislijo: "Pred sto leti so lastovke zablodile k nam, v našo malo vasico. Stegnil je haloški človek svojo žuljavo roko v južni veter in lastovka mu je poletela naravnost v srce. Danes, po sto letih, je njen duh močnejši kot kdaj koli. Čas je kot veter švigal skozi njene peruti, toda njena mladost je ostala. Poglejte v svoje srce, vi, ki ste zbrani, in mi povejte, ali je v njem tista ista mladost, kot smo jo v srcu nosili davnega 8. septembra 1899. Mene in tistih, ki so bili takrat zraven, že zdavnaj ni več. Toda lastovka, ki je takrat priletela v naše srce, danes mirno živi v srcu vsakega izmed vas. Srečen sem, da je tako. In srečen bom, če bo tako tudi ostalo. Moja in vaša mladost sta našla skupnega prijatelja. To je društvo Naprej ali Kulturno-prosvetno društvo "Franček Kozel" Cirkulane, kot se danes spozna. Kdor se je samo en dan zaupal temu prijatelju, bo spokojno živel vse svoje življenje. Zato zalivajte drevo, ki so ga bili posadili vaši dedje in babice, in bodite ponosni na njegovo stoletno zgodovino."

Sledil je nagovor župana Slavka Visenjaka, ki je zbrane prijazno pozdravil. Priznanja posameznim članom in zahvale društvu in organizacijam, ki z društvom zgledno sodelujejo, sta podelila predsednik in podpredsednica društva Boštjan Polajžer in Tanja Maroh. Mateja Lešnik, predstavnica Sklada ljubiteljskih kulturnih dejavnosti - Območne izpostave Ptuj, je podelila Galusove značke. Proslava smo zaključili v slavnostnem vzdušju - z zdravico za novih sto let. Žal se je pripetilo, da smo koga nehote tudi izpustili in mu nismo podelili zasluženega priznanja ali pa se podelitve ni udeležil. Vsem se iskreno opravičujemo s trdnim namenom, da jim priznanje podelimo 12. decembra na zadnji prireditvi, posvečeni stoletnici.

Za konec le še zahvala vsem, ki ste nas razveselili z darili in čestitkami, vsem, ki ste nam priskočili na pomoč, vsem gostom, ki ste se odzvali našemu

povabilu, vsem, ki ste se z nami veselili pozno v noč, in vsem, ki ste prisluhnili naši zgodbi. S pomočjo kableske televizije Gorišnica in studia g. Petka smo jo ovekovčili na videokaseti, ki jo lahko do konca leta naročite na telefonskih številkah 771-405 (popoldan) in 762-00-30.

Predsednik KPD "Franček Kozel" Cirkulane

Boštjan Polajžer

BOG VAN DEJ DOSTI ICEKOF, MICEKOF, PICEKOF

Pa Bog dej, da bi van fse hasnilo.

V naslovu zapisani izrek polažarja, ki je nekoč prišel na licijino k hiši in s temi besedami domačim zaželel srečo, je lebdel nad prireditvijo z naslovom Ljudske pesmi in šege vinorodnih Haloz, ki smo jo pripravili v Kulturno-prosvetnem društvu F. Kozela Cirkulane in je potekala v soboto, 27. novembra, v Cirkulanah.

Namen prireditve je bil čimbolj celostno predstaviti duhovno kulturo vzhodnega dela Haloz. Večina šeg, ki so se opravljale ob določenih dnevih in šatri, s katerimi so si poskušali Haložani priklicati srečo in zdravje v

Ljudski pevci iz Cirkulan

hišo, je za nas že preteklost in jih poslušamo kot pravljice iz nekega drugega časa. Eden takih običajev je prav gotovo izdelovanje licijinega stolca, kar je čisto v začetku predstavil Marjan Prašnički. S stolčkom, ki ga je moški začel izdelovati na licijino, ga delal vsak dan še pred sončnim vzhodom do božiča iz dvanajstih vrst lesa z moškim imenom, je lahko med božično polnočnico videl, katere ženske v fari so coprnice. Čisto prav je, da je ta običaj izginil, saj je prav gotovo prenekaterikrat povzročal krive obtožbe, prav gotovo pa je za nas zelo zanimiv.

Ljudske pesmi, ki se navezujejo na določene šege in posebne dneve v človekovem življenju, pa še živijo. Resda marsikatera bolj životari kot živi vsaj

za koledniške bi lahko tako rekli marsikatera vsakdanja pesem pa je med ljudmi še živa, le prisluhniti ji moramo. Skupinam ljudskih pevk in pevcev, ki so se v zadnjih letih organizirale tudi v naših krajih, gre zahvala, da so iz pozabe stopile tudi koledniške pesmi. Tako so ljudski pevci iz Cirkulan na prireditvi zapeli trikraljevsko kolednico in jo pospremili s tradicionalno "zvezdo" v rokah, pri njih pa živi tudi še noveletna kolednica. Ljudske pevke iz Leskovca so zapele svečensko pesem tudi one so v rokah držale Marijin kipec, tako

Vilinska pesem Cirkulanških osnovnošolcev

Sestri Nada in Mira Jerenec

kot so to počele pred mnogimi leti, ko so še kot deklice hodile od hiše do hiše in "pele svečnico". Skupine pevcev in pevk pa so nekoč hodile pet pod okna tudi *za godovno* in ljudske pevke iz Zavrča so nam v soboto zvečer zapele aninsko pesem. Spomnili pa smo se tudi drugih praznikov in pomembnih dni v življenju vsakega človeka, kot so rojstvo, smrt in poroka, pa trgatev, kolone in pust. Pripovedovali smo o običajih in šegah, ki so bili povezani s temi dnevi, pevci pa so prepevali pesmi, ki so pele o njih. Osnovnošolska dekleta so pod vodstvom Irene Sabler zapela in zaplesala vilinsko pesem, kot so jo po spominih Primoverjakove Mimike iz Gruškovca nekoč pele deklice *za fašenk*, ko so hodile od hiše do hiše oblečene v bele vile, cirkulanski tamburaši pa smo zaigrali dve plesni poskočnici, ki smo se ju naučili igrati od mejenskih tamburašev. Barbarino pesem je sicer obljubila Ljuba Jenče, vendar se prireditve zaradi bolezni žal ni mogla udeležiti, zato se vsem, ki ste jo pričakovali, opravičujemo.

Vedno smo se učili, da zgodovino pišejo veliki ljudje, pa vendar se ko se ozremo v življenje preprostega človeka - zazdi, da je pravo življenje raslo skozi vsa dejanja in nehanja posameznika, ki ni nikoli odločal o svetovnih vojnah in miru, pač pa je bojeval svoje male-velike bitke na prizorišču vsakdanjega življenja. O vsem tem nam pripovedujejo pesmi in pripovedi o šegah naših prednikov to je naša zgodovina. Občutek, da je na ta način vse to bogastvo tudi del nas, da nas določa kot Haložane, pa je prav lep.

Nada Jerenec

TAMBURAŠI IZ CIRKULAN

Trinajst nastopov v letošnjem letu je za nami. Številka je sicer manjša kot običajno, a so bili nekateri nastopi resničen užitek. Poleg običajnih srečanj, prireditev in otvoritev se nam je v spomin najbolj vtisnil jesenski nastop v majhni vasi ob reki Kolpi Fara pri Kostelu. Delovali smo tudi na drugih področjih, saj je za nami uspešno izvedena državna tamburaška revija, ki je bila 22. maja na Borlu, razstava ob stoletnici in še kaj.

Najbolj pa smo ponosni na delo, ki smo ga opravili v nedeljo, 21. novembra, dopoldan in v ponedeljek, 22. novembra, popoldan v Ljubljani. V studiu 14 smo po celoletnem dogovarjanju s producentko Jasno Vidakovič za arhiv Radia Slovenije končno posneli 14 pesmi. Pridružili so se nam še Mladi veseljaki in prof. Meta Gregl-Trop na violini. Še enkrat hvala. Upamo, da se bo naša želja po izdaji zgoščenke in kasete z naslovom *Sto let uresničila*.

Za konec nam skupaj s SLKD OI Ptuj ostaja še soorganizacija območnega srečanja tamburaških skupin in orkestrov. To bo v nedeljo, 12. decembra, ob 16. uri v večnamenski dvorani v Cirkulanih. Nastopile bodo vse tamburaške skupine s Ptuskega; in sicer odrasla in otroška skupina iz Gorišnice ter skupine iz Vidma pri Ptuj, Vitomarcev, Cirkovc in Cirkulan.

Lep tamburaški pozdrav!

Boštjan Polajžer

Tamburaši iz Cirkulan v predverju Radia Slovenija.

"MISS ŠTAJERSKE" - ADELINA BOMBEK

V hotelu Habakuk v Mariboru je 27. avgusta 1999 potekal letošnji polfinalni izbor za miss Slovenije, na katerem so izbrali 12 finalistk, kot kraljico večera pa okronali Adelino Bombek, miss Štajerske, ki se je potem potegovala za laskavi naslov MISS SLOVENIJE 11. septembra 1999 v Cankarjevem dimu v Ljubljani. Svoj nastop je naša lepota več kot odlično opravila in prav zato so ji ponosni domačini pripravili doma v Cirkulanih slovesen sprejem.

Adelina s svojimi 17. leti izžareva vso lepoto mladosti, toplino in iskrenosti. Lep obraz radi vidimo, plemenito srce pa ljubimo. Adelina ima oboje.

Tanja

PONOVNO IMENITEN USPEH HARMONIKARJA PRIMOŽA KELENCA

Koliko harmonikarjev premore Slovenija, bi bilo težko oceniti, saj bi pri vsaki hiši našli koga, ki vsaj z nekaj skladbami obvlada ta instrument. Veliko težje bi iskali najboljše, saj jih je prav tako veliko, svoje znanje pa pokažejo v različnih ansamblih in skupinah. Še bolj je iskanje zapleteno pri najboljših, pa vendar živi v Forminu dvakratni absolutni prvak v vseh kategorijah, ki je na najprestižnejšem tekmovanju za zlato harmoniko Ljubecne do sedaj osvojil pet zlatih plaket in drugo leto zapored pokal zmagovalca vseh kategorij. Težko je verjeti, da je tako uspešen harmonikar mlad fant, ki bo v tem šolskem letu končal šolanje na ptujski gimnaziji. Pa vendar, Primož Kelenc je harmonikar, ki mu ni para, kar se frajtonaric tiče.

VESTI IZ VASI: Primož najprej naše čestitke za tvoj ponovni uspeh. Kako se počutiš sedaj, ko si ponovno najboljši med najboljšimi?

"Moram reči, da kar utrujeno, čeprav je bilo letos zame tekmovanje lažje, saj mi je kot lanskemu zmagovalcu bil omogočen direktni vstop v veliki finale. Tako sem nastopil veliko bolj

sproščeno, manj sem vadil, klub temu pa nisem nastopil nepripravljen."

VESTI IZ VASI: Veliki finale je bil 5. septembra v Ljubecni. Katere skladbe si izbral za finalni nastop?

"V programu, ki je trajal šest minut, sem zaigral Klavžarjevo skladbo Za potokom in venček narodnih, kar sem že igral na enem od tekmovanj. Tako mi je bilo lažje kot prejšnja leta, ko sem za vsak posamezen izbor naštudiral nov program."

VESTI IZ VASI: Zdaj si na vrhu. Ali se boš kljub temu udeležil tekmovanja tudi prihodnje leto?

"Vsekakor, čeprav si po osvojitvi dveh naslovov absolutnega prvaka vseh kategorij ne delam posebnih načrtov."

VESTI IZ VASI: Se boš udeležil še kakšnega tekmovanja zunaj naših meja?

"Sicer obstaja tekmovanje v Italiji, kjer se harmonikarji pomerijo za naslov neformalnega svetovnega prvaka, vendar pa tja ne grem, saj je takšno tekmovanje povezano s stroški, pa čeprav slovenski tekmovalci praviloma tudi tam postanejo najboljši. Tako je lansko leto harmonikar, ki je osvojil srebrno plaketo v Ljubecni, postal svetovni prvak v Italiji."

VESTI IZ VASI: Primož, kakšne so tvoje želje na prehodu v novo leto?

"Osebnostno si želim čim uspešneje končati šolanje, čaka me namreč maturita, se vpisati na univerzo v Mariboru, kjer bom študiral kemijsko tehnologijo,

poleg tega pa - tako za dušo - igrati. V naslednjih dneh se bom lotil snemanja nove kasete, na kateri bodo moje skladbe in nekaj priredb, za kar si bom vzel čas, saj pričakujem, da bo kasete izšla proti koncu leta 2000. Če pa se bo vmes zgodilo še kaj lepega, bom toliko bolj vesel."

Primožu iskreno želimo, da mu uspe, saj ima dovolj

volje in mladostne zagnanosti za izpolnitev svojih želja.

PK

RODIL SE JE BARBARČAN

V hladnih poznojesenskih dneh je luč sveta zagledal Barbarčan, farni list, ki bo farane sv. Barbare seznanjal predvsem z dogajanjem v domači fari. Poleg verskega utripa kraja bo prinašal informacije o kulturnem dogajanju, komentarje aktualnih dogodkov, literarne utrinke, njegovi ustvarjalci pa se bodo, kot obljublajo, v posebni rubriki *Vi sprašujete - mi odgovorjamo* trudili poiskati odgovore na takšna in drugačna vprašanja.

Zamisel o farnem listu je stara skoraj dve leti. Prva pobuda zanj je bila na seji župnijskega pastoralnega sveta v začetku minulega leta. Vendar je moralo preteči precej vode, da se je zamisel letos končno le uresničila.

V začetku avgusta smo se bodoči 'časnikarji' zbrali na prvem sestanku. Potem ko smo določili uredniški odbor - sestavljajo ga: Mateja Muršec (glavna urednica), Tomaž Tolič (tehnični urednik), Lidija Emeršič in Andrej Bogdan (novinarja) ter gospod dekan - se je delo lahko začelo. Zavihali smo rokave in dobra dva meseca trdo delali. Ni nam vedno vse šlo tako, kot bi želeli, toda sčasoma smo se otrešli začetniških težav. Poleg že omenjenega uredniškega odbora sta prispevke zbirali še Tanja Muršec in Silva Jurgec. Rezultat našega dela je sedaj že dober mesec med vami. Na Vas je, da ga prelistate, preberete, nam sporočite svoje pripombe, kritike, pohvale ... Veseli bomo vsakega Vašega odziva, kajti list nastaja zaradi Vas in je namenjen Vam.

Prvo številko smo brezplačno razdelili med farane, v bodoče pa razmišljamo o neki simbolični ceni. Vsi, ki še niste prejeli prve številke, se oglasite v župnišču, nekaj izvodov je še na voljo!

Naj izkoristim to priložnost in Vas povabim k sodelovanju kot novinarje, literarne ustvarjalce ... Če nam boste pomagali, bo list še bolj Vaš.

Mateja Muršec

LJUDSKI PEVCI IZ CIRKULAN

Ljudske pevce že vsi bolj ali manj dobro poznate. Skupina je bila letos kar delavna, saj smo imeli 27 raznih nastopov, da o va-jah niti ne govorimo. Tudi snemali smo.

RTV Slovenija je posnela razne nava-de izpred 40 ali 50 let, kako so ljudje živeli in kako so se zabavali. Posneli so fantovsko petje; zlasti je zanimivo to, kako so fantje ob večerih, ko so šli k deklinam, prepevali na enem hribu, drugi pa na drugem. Posneli so, kako so tisti, ki so bili premožnejši, prosili delavce, da so jim prišli na delo. Zjutraj so vpili na hribu: "Prite na dero!" in bilo je treba iti, drugega ni kazalo. Delali so za razne usluge, ki jih je neki posestnik opravljal revežem - za razne prevoze, drva, oranje itd.; vse je bilo treba odslužiti. Posneli so tudi vriskanje, v gostilni Žiga pa, kako se možakarja spreta in nazadnje še stepeta, natakari-ca pa ju vrže iz gostilne.

Posneli smo tudi kaseto. Na njej je dvanajst ljudskih pesmi in dve skladbi s harmoniko, ki ju je zaigral **Vlado Koren**. Ker je snemanje kasete povezano z denarnimi sredstvi, smo za pomic iskali sponzorje. Odzvali so se nam: Jakob Hebar, Cirkulane, Milan Ciglar, Spuhlja, Franc Potočnik, Miklavž pri Mariboru, Zdenko Vinkovič, Gorišnica, Marjan Fuks, Pristava, Valter Petrovič, Dolane, podjetje Bitron - Maksa Furman, Maribor, Halo Pristava, LD Cirkulane, Društvo upokojencev Cirkulane, Turistično društvo Cirkulane, vaški odbori Pristava, Cirkulane, Pohorje, Sp. Paradiž, Medribnik, Gruškovec in Mali Okič, Občina Gorišnica, podjetje Žiher, Moškanjci, SKD Cirkulane - Gorišnica, SDS Cirkulane - Gorišnica in Vlado Polajžer, Maribor. Vsem, ki so nam priskočili na pomoč, iskrena hvala ter vabljeni na predstavitev, kjer se vam bomo simbolično oddolžili. Predstavitve bo **v soboto, 18. decembra**, ob 17. uri v večnamenski dvorani v Cirkulanah. Program bo pester: nastopili bodo ljudski pevci, Vlado Koren s svojo frajtonarico ter Hanzek in Micika, ki bosta poskrbela za dobro voljo. Kasete boste

lahko dobili na predstavitvi, na katero ste vsi vljudno vabljeni!

Ob koncu želim vsem bralcem glasila in vsem ljudem dobre volje vesele božične praznike ter srečno in uspehov polno novo leto 2000.

Jože Petrovič

POGOVOR Z DEKANOM EMILOM DREVOM

Pozdravljeno, novo tisočletje

Leto 2000 je pred vrati. Spominjam se svojega otroštva, ko je babica rada pripovedovala različne zgodbe in skoraj vsako končala, rekoč: "Tisoč let je že minilo, 2000 pa ..." Ali mislite, da bo po novem letu konec sveta?

"Res je, da ljudje ob takih okroglih številkah letnic radi razmišljajo o nekih koncih, vendar nam iz narave oziroma življenja ni pričakovati nič takega. Osebnost tega res ne pričakujem. Je pa res, da je to lahko izziv človeku, vzpodbuda za njegovo delo. Skratka, ostajam optimist."

Ljudje živijo pred iztekom tega tisočletja v neki euforiji, bi lahko rekla. Kaj, menite, bo drugače, če sploh bo kaj drugače?

"Odgovor bi bil kratek: nič ne bo drugače, ampak bo tako, kot si bomo svojo sedanost in prihodnost naredili sami."

Kakšen položaj bo po Vašem imela Cerkev v 21. stoletju?

"Ste brali Drnovškov odgovor na trenutno aktualnost? Ni torej nobenih problemov. Pravzaprav strokovnega ugovora nisem zasledil nikjer, bili so samo nekateri posamezniki, ki so bili nekoč na odgovornih položajih. Če pa osebno rečem glede pravnega stanja Cerkve, ga nikoli ne bi vzpostavljaj vzporedno s pravno urejenostjo države. Cerkev ima svoj življenjski stil in ni samo človeška ustanova."

Kaj menite, kaj je vzrok temu, da je odnos države do Cerkve tako zelo zadržan?

"V glavnem je to bližnja preteklost. Nosilci državnosti so pravzaprav še

vedno zagovorniki prejšnjega režima, zato se zelo močno izraža 50-letna vzgoja proti Cerkvi."

Veliko beremo o sinodi na Slovenskem. Kakšen je njen cilj za vstop v leto 2000?

"Sinoda - vrata v novo tisočletje. Sinoda je cerkvena stvar. Gre za reevangelizacijo na Slovenskem. Kar je bil drugi vatikanski koncil za Cerkev na vsem svetu, to lahko pomeni sinoda za Slovenijo. Drugi vatikanski koncil je želel odpreti okna svetu. V koncilski dejavnosti se je Cerkev sprostila tradicionalnosti, vkleščenosti, skratka odprla je vrata sodobnemu svetu."

Kako bi opisali novo evangelizacijo na Slovenskem?

"Mislim, da so zametki že v drugem vatikanskem koncilu. Pokoncilsko dogajanje je polno nove evangelizacije na Slovenskem. Kratko rečeno gre za osebno osveščanje o krščanstvo pri posamezniku. Morda bi še omenil, kar je zelo pomembno: važni nosilci nove evangelizacije so znotraj cerkvena gibanja, ki gradijo duhovna občestva."

Kakšna bo v bodoče komunikacija med Bogom in človekom? Se bo človek zaradi ekonomskih tržnih zakonitosti še bolj oddaljil od Boga?

"Nobene spremembe ne more biti. Gre za dve dimenziji življenja: za gospodarsko in za duhovno. Mladi ljudje danes iščejo smisel življenja, svoj bivanjski etos. Vzporedno bo to celo raslo. In vedno je bilo tako. Krščanski nauk pomaga k napredku ekonomskih tržnih zakonitosti. Proslava, ki je potekala letos ob 80-letnici teološke fakultete, potrjuje nujno človekovega odnosa do Boga."

Slovenija je postala pridružena članica Evropske unije. Mislite, da bo po vstopu v EU odnos med kapitalom in delavskimi pravicami kaj drugačen, kot je sedaj?

"Težko je ločeno govoriti o človeka samo kot nosilcu kapitala. Človek je vendar tudi duhovno bitje in socialni problemi so bližje duhovnemu načinu življenja človeka kot pa kapitalu."

Smo v tednu Karitas. Kako bi moralo živeti karitativno delo po letu 2000, kaj bi se moralo izboljšati?

"Osveščenosti posameznika je gotovo premalo. Institucionalno so stvari urejene, karitativno delovanje ljudi pa je žal preslabotno. Tukaj bo potrebno še veliko postoriti."

Na koncu Vas želim vprašati, glede na to da Haložani živimo v hribovitem delu Slovenije, torej pravite, da Noetova barka ob izteku leta zaenkrat ne bo potrebna?

"Ne pričakujem nobene Jadrolinije, da bi morala graditi kakšno plovilo za Haloze, kajti ob prehodu v novo tisočletje ne pričakujem nobenih nadnaravnih katastrof, tako da lahko mirno delamo, študiramo ali kakorkoli ustvarjamo svojo bližnjo prihodnost. Skratka nimam nobenih pesimističnih bojazni."

Tanja

AVGUŠTINOVO ROMANJE

Bilo je v nedeljo, 29. avgusta, ko se je 85 prijateljev in znancev v spomin na pokojnega prijatelja Vidka

Arnečiča odpravilo na dveipolurno romanje k sv. Avguštinu. Romanje je postalo tradicionalno, letos so se na pot odpravili že drugič in po številu udeležencev je bilo sklepati, da jim pot med prelepimi haloškimi griči in dolinami ne pomeni posebnega napora. Za malico je tudi tokrat poskrbela Blanka Arnečič, kjer smo pohodnike tudi ujeli v objektiv fotoaparata. V prelepem dnevu se je ponujal čudovit razgled na cilj poti - sv. Avguštin, kjer poteka državna meja med Slovenijo in Hrvaško. Na poti proti domu so se pohodniki ustavili še pri sv. Petru, od koder je najbolj utrujene proti domu odpeljal avtobus.

PK

BLAGOSLOV ZAVRČANČEVE KAPELE

Življenje vsakega človeka je pričakovanje. Nihče ni zadovoljen s sedanostjo, oko in srce zreda vedno naprej, čez kratko veselje, čez

meje naše posesti in preko ciljev, ki smo jih s težavo dosegli. To zrenje čez vse, kar imamo, pa je izraženo v molitvi. Ob nesreči, bolezni, trpljenju in bolečini, ki prizadene človeka, je prošnja k Bogu po pomoč edino, kar nam še ostane in kar prinaša olajšanje. Priložnost za to je bolezen.

30. oktobra je bilo v Pristavi odprtje kapele, zgrajene v zahvalo materi Božji po težki življenjski preizkušnji Srečka Kranjca. 29. maja 1996 je doživel hudo prometno nesrečo, ki ga je prikovala na voziček. G. Kranjc se je tistega dne predal - predal usodi. Položil je svoje življenje v Marijino naročje in se zaobljubil. Upal je in molil. Upanje pa je zaupanje v Boga in v stvari, ki jih človek ne more razumeti.

V začetku letošnjega leta se je pričelo uresničevanje investicije, vredne okrog dva milijona tolarjev. Večino dela je opravil g. Kranjc sam, pomagali pa so mu tudi sorodniki. Del so prispevali tudi: vaški odbor Pristava, ga. Milena iz Stojncev, g. in ga. Žuran, g. Kranjc iz Starš, največ pa njegov mlajši brat Daniel.

Pohodniki na tradicionalnem Avguštinovem romanju.

Ob blagoslovitvi kapele se je zbralo veliko ljudi. Slovesnost je vodil dr. Stanko Lipušček, mariborski stolni župnik, z gospodom dekanom in diakonom. Domačini smo pripravili kulturni program, vaščanom pa je govoril tudi župan. Na domačiji g. Kranjca so gospodinje poskrbele za kulinarčne dobrote.

Tanja

V GAJEVCIH OBNOVILI LEPLINOVO - AHČEVO KAPELO

Kapelo v Gajevcih naj bi, kot pravijo ustni viri, dala postaviti Franc in Ivana Leplin leta 1906 v zahvalo za neki dogodek s srečnim koncem. Starejši krajanji znajo povedati, da je bil Leplin priča neljubemu dogodku pri spravilu drv iz gozda, ko je na konjskem vozu popustila zavora. Poln voz drv je po klanecu navzdol pred sabo potiskal konja, a se je ta na vso srečo ustavil na ravnici. Vse to naj bi

Blagoslov Zavrčanjeve kapele

kleče in s sklenjenimi rokami na vrhu klanca opazoval Franc Liplin in v zahvalo Bogu, da se je vse srečno končalo, je dal na vasi postaviti kapelo.

Kapela je bila obnovljena kar trikrat: leta 1962, 1985 in nazadnje letos, zmeraj pa je za njeno obnovo poskrbela družina Petek. Še posebej so se pri

obnovi izkazali mojstri Martin Kolenko in Ivan Ožinger iz Gajevcev ter Marjan Roškar iz Osluševcev. Slovesnega blagoslova obnovljene kapele v Gajevcih se je udeležilo veliko ljudi, blagoslovil pa jo je goriški farni župnik Ivan Holubar.

TM

Utrinek s slovesnega blagoslova Leplinove-Ahčeve kapele

Veliki advent konca drugega tisočletja se bliža koncu. V zadnjem desetletju tega tisočletja smo Slovenci dobili po prizadevanju voditeljev pomladnih strank in ob ugodnih mednarodnih okoliščinah državno samostojnost. Uresničil se je večstoletni sen naših prednikov.

Ob tako pomembnem narodnem dogodku in koncu desetletja samostojnosti nekaj misli o tem, kaj nas zavezuje za prihodnost. To pomeni, da se moramo odločiti za cilj in pot, ki vodi tja.

Vse civilizirane države so spoznale, da je brez občečloveških vrednot, ki predstavljajo tudi temelj krščanstva, nemogoče zagotoviti razmere, v katerih bi se večina državljanov počutila dobro. Ta cilj je mogoče doseči le, če politiko razumemo kot skrb za javno dobro. Ta cilj in pot k njemu narekujejo, da morajo tisti, ki nosijo naslov politikov, svoje delo uravnavati tako, da pred vsemi osebnimi cilji in ambicijami opravijo vse tisto, kar koristi vsem državljanom. Skratka, spoštovati morajo vrednote civilizirane družbe. Poti, ki bi zagotavljala gospodarnost in varčnost na eni ter socialno pravičnost na drugi strani, ni lahko izbrati. Podobna je hoji po slemenu visoke gore, kjer korak ali dva v stran lahko pomenita zdrs v prepad. Zane-marjanje skrbnosti dobrega gospodarja vodi v potratnost, to pa posledično pomeni nesmiselno razmetavanje dobrin, ki so morda drugim zelo potrebne. Na drugi strani pa mora obdržati veljavo socialna pravičnost, da šibkejši ne bi preprosto postali predmet neusmiljenega stremjenja po dobičku.

Žal moramo ugotoviti, da se naša mlada država doslej ni razvijala v smer, ki bi ustrezala tem osnovnim pravilom. Veliko funkcionarjev in "menedžerjev", ki so zasedli položaje, sicer na ves glas oznanja "evropske kriterije", ko gre za njihove plače in druge ugodnosti. Na prav iste evropske kriterije pa pozabljajo pri svojem delu - vladanju in odločanju - ko enostavno spregledajo, da večina državljanov nima prav nič evropskih dohodkov, s katerimi bi lahko plačevali evropske cene.

Na vsakem koraku lahko opazamo, kako z lahkoto se zapravlja denar davkoplačevalcev, ki ga s trdo roko izterjajo tudi od tistih, ki imajo zelo malo ali nič. Ob tem jim ni prav nič nerodno, da tako zbrani denar zapravljajo za pretirano razkošje, ko skoraj nobeno pohišstvo ni dovolj dobro za njihove kabinete, ko naslovi za dobro plačane uradnike rastejo kot gobe po dežju, da je takim predstavnikom ljudstva težko uporabljati normalna prevozna sredstva, skratka obnašajo se, kot da je proračun nekakšna finančna samopostrežba.

Tak razvoj lahko poraja samo državo z veliko in neproduktivno vodeno glavo, ki iz province vleče denar za razkošje prestolnice, kjer prebivajo vladajoči in njihovi paži. Ni naključje, da je bilo treba Slovenijo razdeliti v dve regiji: v razvito ljubljansko regijo, ki ima dohodke nad evropskim povprečjem, in zaostalo regijo ostale Slovenije - njeno

podeželje, ki za tem povprečjem zelo zaostaja. Če danes primerjamo nezaposlenost v Pomurju ali Podravju s tistim v Ljubljani, spoznamo, kako kruta in brezobzirna je skupina ljudi, ki bi morala skrbeti za enakomeren razvoj in dobro vseh državljanov, ne le tistih okoli oblasti. Poleg škode, ki jo ta necivilizirani način skrbi za naše skupno dobro - pravimo mu politika - povzroča direktno, je treba upoštevati tudi posredno škodo. Slab vzgled, ki ga višji oblastniki dajejo nižjim, neredko pripelje do tega, da se do plačevanja iz skupnih sredstev obnašamo, kot da tega denarja ne bi prispevali davkoplačevalci. Pomanjkanje kriterija dobrih in skrbnih gospodarjev zato ni tako redek pojav tudi tam, kjer bi ob boljšem vpogledu v trdo življenje državljanov to vendarle smeli pričakovati.

To spraševanje nas seveda pripelje do vprašanja, kako je v demokratično urejeni državi mogoče, da se tovrsten razvoj ne zaustavi ob kritičnih razmislekih in ukrepih ljudi, ki volijo - to je izbirajo - svoje politike. Tudi tu se, žal, srečamo z elementarnimi vrednotami, med katere je šteti tudi možato poštenost. Govoriti ob volitvah eno, a po volitvah - z zagotovljenim mandatom v žepu - početi nekaj povsem drugega, je žal praksa, ki smo jo doslej imeli priložnost že nekajkrat opazovati. Ljubezen do domovine se kar naenkrat sprevrže v ljubezen do moderne garderobe in avtomobilov. Principi postanejo navadno tržno blago. Po potrebi se zamenjujejo za skledo leče ali culo otrobov. Zbiralci mandatov, ki pridobljeno zaupanje nato na drugem delu tržnice zamenjajo za svoje - in svojih bližnjih - privilegije, se tam srečajo s tistimi, ki jim naše vrednote pač niso mar in so v svojem "rokodelstvu" tudi ustrezno pretkani. Ne preseneča, če tisti, ki zaupanje zamenja za bonitete, ostane na koncu zgodbe sam opeharjen. Izgubili so tisti, ki so mu podarili zaupanje, a tudi njegova "medena leta" običajno niso prav številna. Prevara in laž kot nevrednoti ne moreta obroditi sadov. A storjeno je nepopravljivo.

Vse ljudi dobre volje želim zato spodbuditi k temu, da si prizadevajo za razmere, ki bodo omogočale napredek in socialno pravičnost. Vedeti pa moramo, da so le vrednote, na katerih temelji krščanstvo, kačipot, ki vodi k temu cilju. Zato moramo tudi nekoliko bolj kritično opazovati tiste, ki smo jim zaupali, pa si s svojim obnašanjem tega niso zaslužili.

Ob koncu pa beseda o bodočem prazniku. Praznik Gospodovega rojstva - božič - je, hvala Bogu, močno zakoreninjen v naših družinah. V cerkvi sv. Marjete ga vsako leto lepo obhajamo. Adventni dnevi so priložnost popolne priprave na ta praznik. Starejši verniki in otroci že na sveti večer, 24. decembra, ob 20. uri napolnijo cerkev. Praznovanje doseže vrh s polnočnico, ki je za mnoge mlade še posebno doživetje, ko se obhaja skrivnost Gospodovega rojstva. Cerkev v teh dneh vabi predvsem mlade, da bi ob prazniku poglobili svojo vero in zaupanje v Božjo prisotnost.

Vsem ljudem dobre volje voščim blagoslovljene božične praznike.

Ivan Holobar, župnik pri sv. Marjeti

"DA" NOVEMU ŽIVLJENJU

Advent nas spet kliče k čuječnosti. Pretehtati moramo svoje življenje, s pesnikom izmeriti svojo dalj, do kod seže naše življenje. Bomo pripravljeni prestopiti prag novega upanja ali pa se bomo skupaj z mnogimi predajali malodušju ter zaupali vražam, ki tako rade spremljajo prelom tisočletja? Bomo svetu ponudili novo upanje, prižgali novo luč, ki jo je pred skoraj 2000 leti v betlehemske jaslje na svet prinesel Kristus, novo upanje sveta?

Po vseh velikih mestih so ulice že polne blišča, izložbe kar kipijo od kričečih barv, z vseh strani nam ponujajo cenene izdelke, ki naj bi nam pričarali "njihovo" skrivnost božične noči. Novorojeni pa se nam ponuja drugače: ne kot vraža niti ne kot blišč modernega sveta. Če smo zares pripravljeni slediti njegovemu klicu, potem naš božič pomeni začetek poti, ki nas popelje tudi na vrh Kalvarije, nam ponuja trpljenje velikega petka, samoto velike sobote in zmago slavje velikonočnega jutra. Imamo kristjani po vsem tem še pravico, da se predajamo malodušju?

Imamo pot, poznamo resnico in dano nam je življenje. Če tega ni, potem je naša vera prazna.

Slovenski kristjani smo v letošnjem adventnem času poklicani, da še pozorneje prisluhnemo klicu Cerkve na Slovenskem. Ta nam z odprto in jasno besedo na slovenski sinodi, kjer so naši škofje s pozornostjo prisluhnili besedam, ki so kar vrele iz ust slovenskih vernikov, vliva novo upanje, da je to pot, ki nam jo je pokazal Novorojeni. Znova je bila poudarjena nova potreba po reevangelizaciji nas kristjanov na Slovenskem pred pragom tretjega tisočletja. Kot da bi nam papežev obisk in blaženi A.M.Slomšek vlila novih moči, da smo prisluhnili potrebam modernega časa, v katerem je treba znova postaviti stvari na svoje mesto.

Čas pred božičem nam omogoča, da se vsak posebej in tudi vsi skupaj naučimo reči DA novemu življenju.

Ne dovolimo, da bi nam zunanji blišč

zaslepil jasen pogled. Kristus se je rodil v bornih jaslje, odmaknjen od vrveža mest; k njemu so se najprej prišli poklonit ubogi in preprosti pastirji ...

Spoštovane bralke, dragi bralci, želim vam globoko doživetje ob praznovanju božičnih skrivnosti. V jubilejnim letu pa notranjega miru, veselja in upanja.

Dekan Emil DREV

LETO DNI OBSTOJA DRUŠTVA UPOKOJENCEV MURETINCI

Na praporu muretinški dvorec

Lanskega decembra so v Muretcih stopili skupaj upokojenci iz naselij Muretinci in Mala vas ter pripravili ustanovni občni zbor novega Društva upokojencev Muretinci. Vanj se je v letu dni včlanilo kar 65 upokojencev, letos avgusta pa so razvili že svoj društveni prapor, ki ga krasi sim-

bol vasi - dvorec Muretinci iz 17. stoletja.

Predsednik društva **Franc Petek** je izredno zadovoljen, da so v Muretcih uspeli ustanoviti društvo, čeprav so se prej uspešno vključevali v upokojensko društvo v Zagojcih. Težava, s katero se srečujejo, pa je skupen društveni prostor, kjer bi se lahko dobivali in pripravljali družabna srečanja. Takega prostora za zdaj še nimajo, a je g. **Petek** prepričan, da bodo tudi to v prihodnje zmogli priskrbeti. Drugo leto bodo poskušali organizirati meddruštvena srečanja, kolesarjenje za svoje člane, odpravili pa se bodo tudi na srečanje upokojencev podravske regije in na vseslovensko srečanje upokojencev. Kot pravi **F. Petek**, si želijo, da bi se jim drugo leto pridružilo še več članov in članic. V letošnjem decembru pa se bodo prav gotovo spomnili nekaterih bolnih in onemoglih članov ter jih obiskali na domu. V društvu pa si še posebej želijo, da bi več stikov, kot jih imajo sedaj, navezali tudi z varovanci Doma upokojencev v Muretcih in tako pridobili nove prijatelje.

TM

Sredi avgusta so muretinški upokojenci razvili svoj prapor

STANKO ARNEJČIČ IMA RAD UREJEN KRAJ

Stanka Arnejčiča domačinom ni potrebno posebej predstavljati, saj je z deli, ki se jih je lotil, dokazal, da ima prav v svojem vztrajanju; je nepopustljiv pri uresničevanju svojih vizij, in ne glede na nestrinjanje drugih ostaja zvest svojim idejam. Iz ruševin gradi lepote, iz na videz neuporabnih predmetov ustvarja zavidenja vredne stvaritve, zato lahko zapišem, da ima prirojen občutek za estetiko. Najbolj vesel je, kadar mu uspe doseči enakovreden odnos med zamisljo in realnostjo, uživa pri tem, ko se rojevajo oblike zamišljene podobe, čeprav je za to potrebno dobesedno garati. Delu je predan z vsem svojim bitjem in se ne ozira na natolcevanja, ki velikokrat izvirajo iz zavidenja, žalosti pa ga, ko se z njegovimi idejami in delom ponašajo drugi.

Sam zase pravi, da je svojevrstna osebnost, sicer pa so ljudje, ki imajo umetniško žilico, že pogovorno drugačni. S svojim delom Gorišnici daje pečat urejenosti, saj se morajo posamezni sklopi medsebojno ujemati in dopolnjevati. Zato ni čudno, da je s svojimi zamislimi polepšal kraj, v katerem živi, saj pravi, da je lepota kraja, ki se kaže v urejenosti, prvi kažipot popotniku, ki prihaja ali odhaja, o ljudeh, ki tu živijo.

VESTI IZ VASI: *Gospod Arnejčič, kdaj ste opazili, da imate smisel za estetiko in oblikovanje?*

"Že od malih nog sem moral trdo delati in vedno sem vedel, s katerim orodjem se da kaj postoriti. Rad sem delal natančno, zato lahko rečem, da mi je občutek ali pa, če želite, nadarjenost za občutenje lepega položena v zibel. Prvi projekt, ki sem se ga lotil in s katerim se je začela moja pot urejanja in oblikovanja, je bilo domače dvorišče, ki sem ga kot mlad traktorist preoral po dolgem in počez, čeprav je moja mati rekla, da se mi je zmešalo in je odločno nasprotovala posegu. Kasneje, ko je trava znova zrastle, pa je bila

Da križi, iz katerih je nastala monumentalna umetnina niso končali v talnici, gre zahvala Stanku Arnejčiču

drugačnega mnenja."

VESTI IZ VASI: *Ampak svoje sposobnosti za urejenost in lepoto ste odkrili šele po šolanju?*

"Izviram iz družine, ki je težko živela, zato poznam skromno življenje. Takrat nisem imel možnosti za šolanje in odkrivanje svojih talentov, zato sem se izučil za strojnika kmetijske mehanizacije, kasneje pa končal šolanje za poklicnega voznika. S tem poklicem sem bil tudi upokojen, potem ko sem bil dolgoletni voznik pri Mercatorju."

VESTI IZ VASI: *Kako ste sploh začeli izdelovati dekoracije?*

"Za to je na neki način kriva Pavla Vinko. Ona me je opazila in povabila k sodelovanju pri okrasitvah cerkva ob obhajilih in birmah. Ko pa sem uvidel, da mi delo gre od rok, sem se dodatno angažiral in zmeraj želel narediti izdelek čim lepše. Kadarkoli sem kje videl kakšno zanimivo stvar, sem vzel v roke svinčnik in skiciral vsaj osnove, da sem idejo lahko kasneje dopolnjeno realiziral. Tako se je krašenje cerkva kasneje preneslo na izdelavo dekoracij. Ob 750-letnici minoritskega samostana sem okrasil oder za škofe in kardinale,

izdelal dekoracijo za promocijo vin, za razstavo Kruh in vino, okrasil oltar za srečanje patrov iz vse Evrope, izdelal barko iz cvetja v Portorožu, za kar mi je osebno čestital podpredsednik vlade Marjan Podobnik, sodeloval pri različnih okrasitvah in dekoracijah za potrebe matične občine in drugod, posebej ponosen pa sem na uspešno promocijo Slovenije v Nemčiji, kjer so se predstavili slušatelji strokovnega šolanja iz 70 držav; udeležil se ga je sin, sami pa smo priskrbeli propagandni material in domače dobrrote, značilne za naš prostor. Izobesili smo še zastavo občine Gorišnica in bili nemalo presenečeni, ko si je izključno slovenski predstavniški prostor želela ogledati visoka častnica ameriške vojsne mornarice, ki se je poleg okušanja domačih dobrot še posebej zanimala za občinsko zastavo, saj ji je takoj padla v oči. Bi lahko bila promocija domače Gorišnice še večja?"

VESTI IZ VASI: *Zelo se trudite, da bi kraj imel urejen videz, zato ste predlagali kar nekaj uspešnih rešitev, ki ste si jih zamislili. Kako pa je bilo pri izvedbi projektov? Ste naleteli na težave?*

"Prizadevam si, da bi bila naša Gorišnica lepa, še bolj pa me veseli, če to opazijo tudi drugi. Kar pa se projektov tiče, v veliki meri gre zahvala našemu županu, ki mi je vedno zaupal, da bo projekt, ki sem si ga zamislil, tudi izveden, čeprav me je velikokrat ošvrknil, da delam, še preden je projekt dokončno odobren. Hvala bogu, da sem zmeraj upravičil zaupanje. Tako sem uredil park pri spomeniku borcev, okolico gasilskega doma in društva upokojencev, izdelal pentljo pred Mercatorjevo trgovino, kjer so posajene štiri lipe. Prvo lipo, ki je simbol slovenstva, smo posadili po osamosvojitvi, pod njo pa je zakopana steklenica, v kateri je posvetilo bodočim rodovom. Gre za lipo, ki ima večje liste in cvetove, pa tudi diši bolj. Ograja, ki obdaja lipe, je prav tako okras kraju, poleg tega pa sem po svojih načrtih opremil vodnjak, ki v zadnjem času služi za plakatiranje. Gorišnica je bolj čista zaradi košev, teh je 12, ki sem jih dolgo iskal, naposled pa le našel takšne, ki se vključujejo v krajevno arhitekturo. Seveda je del še veliko, omenil bi le še ureditev avtobusne postaje pri občinski zgradbi in okolice otroškega vrta, ki prej res ni bila ponos kraju."

VESTI IZ VASI: Povabili so vas tudi k obnovi Dominkove domačije. Danes ste tako rekoč gospodar te najstarejše ohranjene panonske hiše v Sloveniji.

"Ko bi videli, v kakšnem klavrnem stanju je bila naša današnja lepota, ki je sedaj ponos vasi in v zadnjem času vse bolj obiskana ter upodobljena na številnih fotografijah! Koliko naporov je bilo potrebnih, da smo jo rešili pred propadom! Zamenjati je bilo treba tako rekoč vse, od lesenih tramov do strehe. To je bilo res naporno delo, zato sem danes toliko bolj vesel, ko jo pogledam. Sam sem živel v taki hiši, zato mi je obnova predstavljala velik izziv. Veliko sem se naučil in res sem nekako zaljubljen v ta naš biser. Tudi vodnjak sem našel, zato je bilo treba razriti dobršen del dvorišča. Vodnjak je bil 57 let zasut, star pa je okoli 300 let. In s kakšno natančnostjo sva s kolegom

odkopavala centimeter za centimetrom z zidarskimi žlicami! Dela sva se lotila januarja in februarja, ko je vodostaj najnižji, kopala do globine osem metrov, kjer je bilo dno, ob tem da je premer vodnjaka le 80 cm. Obnoviti je bilo treba še zgornji del, ki ga je načel zob časa, tako z zidanjem kot z "denčami", ki so nastale iz zavrženih hlevskih desk. Poleg tega je nekaj še manjkalo - ribnik. Naredili smo ga za hišo in v njem žive ribe. Lepo se poda k najstarejši panonski hiši na Slovenskem. Zdaj je treba urediti le še "pivnico", v kateri bo shranjeno vino iz trte, ki smo jo zasadili pri hiši. Poudariti moram, da nas je pri obnovi Dominkove domačije sodelovalo veliko, trudili smo se vsak po svojih najboljših zmožnostih, da je danes lahko res v ponos kraju in krajujonom."

VESTI IZ VASI: Nepogrešljivi ste tudi v vlogi vzdrževalca pokopališča. Že nekaj let se trudite - in to uspešno, da je gorišniško pokopališče skrbno urejeno.

"Res, gorišniško pokopališče je danes cilj mnogih, ki tudi od drugod pridejo pogledat, kako je urejeno. Pa ni bilo vedno tako. Nekaj zagnancev je bilo in njim gre zahvala, da je pokopališče urejeno do podobe, kot jo kaže danes. Sam sem odbornik 12 let, skrbim za urejenost, vodim evidenco grobov, nadziram upoštevanje predpisanih mer spomenikov in grobov ter postorim še veliko drobnih stvari. Sodeloval sem pri gradnji monumentalnega grobišča, nastalega iz zavrženih križev, ki bi mogoče končali med starim železom, tako pa predstavljajo umetniško stvaritev. V zadnjem času je pokopališče dobilo novo jamo za odpadke, rešitev s fontanami in tremi pipami ter posodami za vodo pa so že prenesli na nekatera druga pokopališča."

Da je pot do pokopališča osvetljena, je dobljena bitka Stanka Arnejčiča, ki veliko raje kot pripoveduje dela, vedno s smislom in idejo, ki se mu je porodila med delom ali čisto naključno ob raznih priložnostih. Veliko idej je že bilo uresničenih, veliko jih hrani in čaka. Vodi ga želja, da s svojim delom ustvari ugodje, sproži razmislek, navduši z lepoto in vrne prvotno podobo predmetom, ki bi sicer postali nič.

HALOŠKO MARTINOVANJE

Praznovanje godu sv. Martina - martinovanje je star običaj. Na ta dan so se nekdanje v kleti zbrali sosede in prijatelji na pokušno mladega vina, ki je nastalo iz mošta. Zbrane so bogato pogostili s pečeno gosjo, to pa zalili z mladim vinom, obenem pa prosili za dober pridelek v naslednjem letu. Srečanja so se udeleževale tudi ženske, saj so verjeli, da bodo vse udeleženske ostale do naslednjega leta mladostne, lepe in sveže, kot je bilo sveže mlado vino.

Organizatorja letošnjega tradicionalnega haloškega martinovanja sta bila turistično društvo iz Cirkulan in društvo vinogradnikov in sadjarjev Haloze pod pokroviteljstvom matične občine. Društvi sta tudi tokrat pripravili šaljivo tekmovanje, v katerem so se pomerile ekipe vaških odborov Brezovec, Mali Okič, Meje, Placerovci-Gajevci, Soviče-Dravci in Muretinci ter Turistično društvo Zavrč. Prvo mesto v vleki vrvi je osvojil VO Brezovec, v vinogradniških igrah pa VO Soviče-Dravci.

V kulturnem programu so sodelovali: ljudski pevci iz Cirkulan, tamburaši iz Gorišnice, Mladi veseljaki in mešani

Veliko spretnosti je bilo potrebno, čeprav je šlo le za vinogradniške igre

pevski zbor iz Gorišnice.

Vrhunec prireditve je bil seveda krst mošta; tega so pripeljali tudi iz sosednjih občin Zavrč, Majšperk in Gorišnica. V enkratni dramski predstavitvi ga je opravil "sv. Martin" - Lojze Matjašič.

Šal, smeha in zabave ob kozarcu pa s tem še ni bilo konec. Sledilo je še snemanje klopote, ki ima v ljudskem izročilu stroga pravila. Skupina iz Malega Okiča pod vodstvom Rajka Lesjak je pripravila šaljiv program, v katerem

je na zatožno klop sedel podžupan Jože Klinc. Po 21. členu zakona o klopoteh je v imenu dobrega gospodarja (občine) moral odkupiti ukradeni klopotec. Sodba v imenu ljudstva je zahtevala 17 kg živega purana oziroma 12 kg očiščenega in 5 kg svinjine oziroma 30.000 tolarjev. Ker zakon pravi, da pritožba ne zadrži izvršbe, smo prepričani, da je sodba že pravnomočna.

Torej: "Na zdravje - za zdravje!"

Tanja

Tako so pripeljalimošt na krst

NA DEVEKOVI DOMAČIJI PRIPRAVILI LIČKANJE IN MARTINOVANJE

Lesjakovi - odlični gostitelji

V Halozah je jeseni zares najlepše, tega najbrž ni treba posebej poudarjati, kajti toliko prijetnih opravil, povezanih z žlahtno vinsko trto, toliko druženja in srečnih trenutkov med haloškimi griči ni v nobenem drugem letnem času. Ob hladnih jesenskih večerih, ko je trgategv že mimo, pa se ljudje zberejo tudi ob ličkanju, ali kot bi rekli po domače, kožuhanju, nazadnje pa še ob martinovem.

Prav poseben večer kožuhanja so si priredili na cesti klopotev Slatina - Mali Okič, ko so se v poznem oktobrskem sobotnem večeru domačini zbrali na Devekovi domačiji - pri gostitelju predsedniku vaškega odbora Rajku Lesjaku v Slatini. Prišli so stari in mladi od vsepovsod, muzikantje in pevci, Lesjakovi pa so bili kot zmeraj odlični gostitelji.

Koruznih klasov je bilo le za 80 globokih haloških košev. Koruza je zrasla na ilovnati zemlji in gospodar Rajko je bil zadovoljen s pridelkom. Da pa pri delu ne bi ostal sam, je na ličkanje in druženje povabil okoliške prijatelje in vinogradnike (med njimi je bila celo gostja iz Ljubljane), vsi pa so tistega večera obujali spomine na dogodke iz preteklih let, ko so se ljudje na vasi bolj posvetili kmečkim opravilom in nekateri ob tem neizmerno uživali.

Na kožuhanje je prišel tudi najstarejši vaščan **Mihael Fridauer**; delo mu je šlo dobro od rok, koruze pa je bilo dovolj za vse pridne roke pri hiši. Večer so obogatili tudi muzikantje in tako se je v Slatini tistega večera slišala ljudska pesem, nekateri so ob koncu dela še zasukali pete, popili nekaj kozarčkov vina, gospodinja pa je poskrbela za vsa lačna usta pri hiši.

Na Devekovi domačiji so se isti domačini dobili tudi na martinovanju,

Zbrani ob haloškem kožuhanju

nazadnje pa se bodo letos srečali še v novoletnem času, ko bodo skupaj nazdravili novemu letu 2000.

TM

ZIMA - ČAS KOLIN

Ko pride zima in je prijetno sedeti na toplem ter opazovati, kako padajo snežinke, nastopi čas kolin. Tradicija, da je kmečki praznik v času nizkih temperatur, je še vedno živa.

Tako je bilo tudi pri Vojskovich v Zagorjčih, kjer je fotografska kamera ujela v objektiv pridne domačine, ki so pomagali mesarju pri delu. Da živimo hitreje kot nekoč, ko so se zbrali sorodniki in domači, je bilo opaziti, saj so mladi morali oditi na različne konce in kraje. Sicer pa bodo dobrote - klobase, kašnice in druge izdelke, ki so nastali - pojedli skupaj ...

PK

Kmečke koline

V MURETINCIH PRVA PRAZNIČNA DECEMBRSKA ODDAJA RADIA PTUJ

Rajžanje med Muretinčani, predstavitv kraj

Muretinčani so se 2. decembra odrezali izredno dobro, saj so gostili ekipo radia Ptuj in pomagali ustvariti še eno radijsko oddajo v živo - oddajo *Rajžamo iz kraja kraj*.

Za pestro predstavitev Muretincev je poskrbel predsednik vaškega odbora **Jože Rožmarin**, ki je poslušalcem predstavil nekaj vaških posebnosti, pridobitev in prizadevanj krajanov, da bi bil kraj čim lepše urejen. Muretinčani si namreč močno želijo, da bi tamkajšnji dvorec v prihodnjih letih dobil lepšo in prijaznejšo podobo, da bi ga ob pomoči države lahko obnovili in mu dali kakšno vsebino.

V radijskem rajžanju je ekipa radia Ptuj takrat gostila še predsednika DU Muretinci **Franca Petka**, direktorica Doma upokojencev Ptuj in enote Muretinčani **Kristino Dokl**, župana **Slavka**

V oddaji *Rajžamo iz kraja v kraj* so prepevale ljudske pevke iz Muretincev

Visenjaka, predstavili so prostovoljno gasilsko društvo Muretinci, z ljudsko pesmijo pa so v živo navdušile ljudske pevke iz Muretincev. Oddaja je potekala iz Doma upokojencev v Muretinčih in prav njegovemu osebju gre posebna zahvala za prijeten in prijazen sprejem, kajti izkazali so se kot dobri gostitelji. In še nekaj smo ob tokratnem obisku v domu upokojencev opazili: da izredno dosti ročno ustvarjajo, o čemer pričajo mize, bogato obložene s prazničnimi izdelki, ki so v tem času že na ogled v Domu upokojencev na Ptuj.

Varovanci doma so pripravili izredno prijetno razstavo

Dom upokojencev Ptuj - enoto Muretinci je predstavila direktorica Kristina Dokl

TM

OB BOŽIČU

*Tiste oči: kakor dve piki.
Pričakujejo ...
Tiste oči žarijo ...
Dogajajo se čudeži ...
Tiste oči so navdušene.
Prihod Božička.
Zimska pravljica.
Neverjetne stvari.
Lepe misli sredi čistih src.
Svet ni krut, ko se zaveš,
da otroške oči še verjamejo ...*

Aleksandra Šegula

DAN ODPRTIH VRAT POLICIJE

Vajeni smo različnih predstavitev podjetij, ki na ta način omogočijo strankam in poslovnim partnerjem, da jih поблиže spoznajo. Drugače pa je, ko odpre svoja vrata policijska postaja. Postaja mejne policije Zavrch je za učence osnovnih šol Gorišnica, Cirkulane in Zavrch odprla vrata na letališču v Moškanjcih, kjer je bilo dovolj prostora za predstavitev nekaterih enot policije, poskrbljeno pa je bilo tudi za varnost otrok.

Najprej so se predstavili vodniki službenih psov in prikazali nekaj vaj, ki jih izvajajo pri vsakodnevnih opravilih na različnih področjih policijskega dela, pa naj gre za nadzor državne meje ali preprečevanje tihotapstva drog oziroma onesposobitve kriminalcev, pri čemer so policijski psi, ki so posebej izšolani za ta namen, posebej uspešni.

V policijskih enotah so v zadnjem času tudi konjeniki, ki s konji opravljajo patrolne naloge predvsem na težje dostopnih terenih in tam, kjer je potrebno zagotavljati hiter in učinkovit premik, kar se obnese na množičnih prireditvah, nepogrešljivi pa so pri varovanju in nadzoru državne meje.

Prvič so se predstavili policisti kolesarji, ki jih je mogoče opaziti v večjih mestih, saj so na kolesih velikokrat mobilnejši kot z običajnimi prevoznimi sredstvi, opravljajo pa različne naloge.

Pri otrocih so veliko navdušenja vzbudili pripadniki posebne policijske enote, ki so predstavili nekaj akcijskih nalog in prikazali znanje borilnih veščin, ki je nujno potrebno za opravljanje zahtevnih in nevarnih nalog.

Predstavljena so bila še tehnična sredstva, ki jih policisti uporabljajo pri svojem delu: vozila, orožje in telekomunikacijska oprema. Vse so si otroci z zanimanjem ogledovali.

Največ zanimanja so otroci pokazali za vožnjo s policijskim motorjem, s katero so bili nagrajeni posamezniki, ki so se najbolje odrezali pri likovnih izdelkih na temo policije, seveda pa sta policista motorista z veseljem popeljala tudi druge vožnje željne otroke.

Navdušeni so bili tudi nad jahanjem policijskega konja, kar je bila ena od nagrad, najboljši avtorji risbic pa so prejeli nagrade v obliki darilnih košaric iz rok **komandirke PMP Zavrch Otilije Medved**.

Dan odprtih vrat policijske postaje je sicer minil brez težko pričakovanega policijskega helikopterja, saj zaradi vremenskih nevšečnosti žal ni mogel vzleteti z letališča v Mariboru.

Tako je minilo prijetno spoznavanje dela policistov in njihove opreme, ki so si jo otroci lahko ogledali, zato ni manjkalo navdušenih fantičev, ki so se že videli v policijskih uniformah, to pa je bil eden od namenov dneva odprtih vrat policije.

Ekipa kableske televizije Gorišnica je o tem pripravila posebno oddajo, ki ste si jo lahko ogledali na internem kanalu KTV.

PK

OBNOVLJIVI VIRI ENERGIJE V SLOVENJI

Biomasa

Klesnih ostankov tudi tako imenovane energetske rastline, ki jih pridelujemo izključno v energetske namene, razne kmetijske ostanke, pa tudi komunalne odpadke, katere pa ponavadi obravnavamo ločeno, ker ne nastajajo pod vplivom sončne energije. Biomasa lahko sežigamo v ustreznih napravah in tako pridobivamo toploto, del toplote pa lahko pretvorimo tudi v električno energijo. S kemičnimi postopki, kot so alkoholno vrenje, anaerobno vrenje, piroliza itn., pa pridobivamo iz biomase tudi tekoča (biogoriva, biodizel) in tudi plinasta goriva (npr. bioplin).

Sončna energija

Sončno energijo neposredno izkoriščamo predvsem za ogrevanje vode z uporabo aktivnih solarnih sistemov (katerih najbolj znan in viden del so sončni kolektorji) in za ogrevanje zgradb z uporabo pasivne solarne arhitekture. Lahko pa sončno sevanje z

različnimi vrstami koncentradorjev najprej zgostimo, da lahko proizvajamo vodno paro visokih tlakov in temperatur, ki nam nato služi za pogon parne turbine in proizvodnjo električne energije. Po tem načelu delujejo sončne elektrarne. S fotovoltičnimi sistemi (sončne celice) pa sončno energijo neposredno pretvarjamo v električno.

Geotermalna energija

Toploto zemlje lahko izrabljamo bodisi z odvzemom toplote kameninam bodisi z zajemom vode v vodonosnikih in izviri. Z vodo ali paro s temperaturo nad 150 °C je mogoče proizvajati električno energijo v klasičnih parnih turbinah, vodo nižjih temperatur pa uporabljamo samo za toploto.

Energija vetra

Vetrno energijo izkoriščamo z uporabo vetrnic. Bolj so razširjene vetrnice z vodoravno osjo, med katerimi so najbolj znane počasi vrteče se vetrnice, kot so na mlinih na veter, ki se uporabljajo za pogon mlinjskih koles ali pa za črpanje vode. Večje sodobne hitro tekoče vetrnice z aerodinamično oblikovanimi kraki moči nekaj sto kilovatov pa nam služijo za pogon električnih generatorjev na tako imenovanih vetrnih farmah. Te se zaradi ugodnih vetrov gradijo tudi na plitvejšem morju v bližini obale. Manjše elektrarne na veter z eno ali dvema manjšima vetrnicama moči nekaj kilovatov pa lahko proizvajajo elektriko za posamezno hišo ali kmetijo.

Male hidroelektrarne

Iz nekdanjih vodnih mlinov in žag so nastale tudi mikro (moč do 36 kW) in male hidroelektrarne (moč 37-125 kW), zanje je na voljo široka paleta vodnih turbin, med katerimi izbiramo predvsem glede na padec in instalirani pretok vodnega toka, kakršen je na voljo na izbrani lokaciji.

ŠPORTNA DEJAVNOST PRIVABLJA VEDNO VEČ LJUDI

Cilji krovnih športnih organizacij se spreminjajo. Pred leti je bil to predvsem vrhunski šport, ta se danes v veliki meri financira sam, danes pa se vedno bolj usmerjamo k množičnosti. To pomeni, da podpiramo predvsem organizirano športno dejavnost šolske mladine. Zavedamo se, da je šport najbolj zdrava oblika preživljanja prostega časa. Tudi v športni zvezi občine Gorišnica se trudimo čim bolj upoštevati te smernice.

Večji problem kot šolska mladina, ki se s športno vzgojo ukvarja v šoli, so odrasli. Vsi vemo, da je športna aktivnost eden od pogojev za zdravo

življenje. Žal se tega še vedno ne zavedamo dovolj. Včasih se nam izdatki za rekreacijo zdijo nepotrebni. Vendar pa moramo vedeti, da moramo zase poskrbeti sami. Vsaka športna dejavnost je namreč vlaganje v naše zdravje. Eden osnovnih ciljev športne zveze občine Gorišnica je, "razmigati" čim več odraslih, zato se trudimo organizirati dejavnosti, namenjene čim širšemu krogu ljudi. V ta namen smo zastavili več akcij:

1. **vaško olimpiado**, ki je pritegnila več kot 300 odraslih;

2. **rekreacijo** v okviru športne zveze, vaških odborov in društva upokojenec, ki tedensko privabi v večnamensko dvorano in telovadnico osnovne šole okrog 250 gibanja željnih odraslih;

3. **zimsko ligo malega nogometa**, ki poteka ob nedeljah; vanjo je vključenih čez 180 nogometašev, tek-

me pa si ogleda čez 300 nogometnih navdušencev;

4. **enodnevnne smučarske izlete**, da bi našim občanom lahko ponudili tudi najpopularnejšo slovensko zvrst športnega udejstvovanja.

Upamo, da bomo na ta način v smislu akcije *Šport za vse* šport približali večini občanov, pač v okviru naših zmoglosti in potreb. Zaenkrat lahko rečemo, da smo na dobri poti. Vsi termini v večnamenski dvorani in telovadnici osnovne šole so med tednom zasedeni, zato smo zaradi velikega povpraševanja oba prostora odprli za vadbo tudi v soboto in nedeljo. Če nam bo uspelo popeljati na smučanje vsaj dva avtobusa smučarjev, bomo lahko z opravljenim delom v celoti zadovoljni. Tako bomo dokazali, da se lahko šport "dogaja" tudi v manjših občinah na obrobju naše države.

Davorin Zorli

*Peščena ura tega leta se brezšumno izteka.
V novem letu naj se Vam izpolnijo vse želje,
upanja in hrepenenja, ,
Vam želi FOTO LAURA iz Gorišnice.*

KMETIJSKA ZADRUGA PTUJ z.o.o.

2250 PTUJ, Miklošičeva 12

HRANILNO KREDITNA SLUŽBA
PTUJ p. o.
Miklošičeva 12, 2250 PTUJ

*Blagoslovljene božične praznike
in srečno novo leto 2000!*

Z VAMI OD SETVE DO ŽETVE

*Veseli božič in
srečno novo leto
Vam želi
Vlado KELENC s.p.*

STROJNI OMETI

Vlado KELENC s.p.

GSM: 041-778-451
Zamušani 79a
2272 GORIŠNICA
tel.: 062 712-503

ANKETA

Leto 1999 se izteka, prihaja pa novo, ki bo v marsičem drugačno od izteka-jočega se, saj se bo spremenila tudi začetnica tisočletja. Kakšna so pričakovanja prebivalcev gorišniške občine in kakšne so njihove želje, preberite v anketi.

IVAN VOJSK
iz Zagojčev:

"Zase osebno želim zdravja, slovenskemu narodu pa sreče in večjo možnost zaposlitev. Želim si, da bi se uredilo področje kmetijstva, da bi kmetje prejeli za svoje delo ustrezno plačilo in imeli zagotovljen trg za prodajo svojih proizvodov, vesel pa bi bil, če bi se v novem letu izboljšala cenovna politika, da bi bile cene primernejše."

FRANC VOJSK,
mesar iz Zagojčev:

"Želim si, da bi bil zdrav, da bi bilo čimveč kolin in da bi bilo bolj lušno, tako kot je bilo včasih, ko smo bili ljudje bolj povezani med seboj, imeli manj vsega, pa vendarle bili srečni in zadovoljni."

JAKA HORVAT
iz Zagojčev:

"Kakšne so moje želje? Želim si, da bi bilo v konzervi več sardin, da bi bil zdrav, da bi bilo veliko klobas in dobrega vina. Seveda je to samo nekaj pogojev, ki zagotavljajo možnosti za dobro počutje."

MARTA BRATUŠEK
iz Cirkulan:

"Želim si, da bi bilo med ljudmi več poštenosti in razumevanja, saj bi tako bilo veliko manj problemov, življenje pa bi bilo lepše. Mnogo ljudi je, ki drugim zavidajo to in ono, pa ne storijo nič ali pa premalo, da bi tudi sami lepše živeli. Največje bogastvo je zdravje, zato je ob novem letu to moja največja želja. Zdravja iskreno želim vsem ljudem."

IVAN PINTARIČ
iz Gradišče:

"Moje želje so povezane z zdravjem. Da bi imeli koline, kot je bilo pri nas včasih, ko so bili doma še otroci, sedaj pa sva z ženo sama, da bi bilo dobrega vina in da ne bi padel s postelje (v sme-hu)."

KLAVDIJA KRAJNC
z Mej:

"Želim si dobre ocene v šoli, da bi mi Božiček kaj prinesel, veliko zdravja zame in moje domače ter veselja v novem letu."

DOMEN ČRNIVEC
iz Brezovca:

"Želim si zdravja, sreče in veselja, da bi na športnem področju dosegal dobre rezultate in da bi bil uspešen v šoli."

LOJZE MATJAŠIČ
iz Gorišnice:

"Moja največja želja je, da bi končno zavladal mir na Zemlji, da ne bi bilo vojn in bi ljudje dostojno živeli. Bojim

pa se, da se ta želja ne bo uresničila, saj, vedno znova poslušamo poročila o novih spopadih na različnih koncih sveta. Želim si zdravja, da bi še naprej z ljubeznijo ustvarjal na gledaliških deskah tako v Gorišnici, kjer vodim mladinsko skupino, kot v Veliki Nedelji, kjer nas čaka še nekaj projektov na prostem. In še eno veliko željo imam: da bi Gorišnica postala trg, za kar so izpolnjeni vsi pogoji."

TEJA, ALENKA IN MATEJA MATJAŠIČ iz Gorišnice:

"Ker smo vse še osnovnošolke, obiskujemo 6., 7. in 8. razred, si želimo lepših ocen, da bi dobro odigrale predstavo, ki jo pripravljamo, da bi bili vsi otroci srečni, da bi se vsem izpolnile skrite želje in bi bili zdravi in zadovoljni. Največ zdravja pa želimo našemu dedku."

MIRAN ANDONOV iz Gorišnice:

"Osebnost sebi in svoji družini želim zdravja, da bi bilo še naprej veliko dela, za katerega bi prejel pošteno plačilo, da bi bila v novem letu občinska stavba prenovljena, še bolj vesel pa bi bil, če bi zgradili novo. Vsem občanom in nasploh

državljanom želim v novem letu sreče in zadovoljstva."

PK, TM

Jesen

Barve na tleh.
Mavrično jutro.
Mraz mi je.
Nočem se prebuditi.
Dobro se počutim.
Nočem se prebuditi.
Danes imam v mislih nekaj
drugega.
Pustite me, prosim, ravnokar
sanjam.

Aleksandra Šegula

OBVESTILO

Občane obveščamo, da do vključno 31. januarja 2000 v sprejemni pisarni zbiramo vloge za spremembo družbenega plana občine. Obrazec dobite v sprejemni pisarni Občine Gorišnica. Dodatne informacije dobite v času uradnih ur na sedežu Občine Gorišnica, Gorišnica 54, pri g. Alojzu Ivanušu. Izpolnjene vloge s prilogami oddajte v sprejemni pisarni Občine Gorišnica. Roka ne smete zamuditi.

Župan Občine Gorišnica
Slavko Visenjak, l.r.

NOVE ZNAMKE POŠTE SLOVENIJE

Starec

Zunaj tihota.
Nek pust večer.
Nemiren postaja.
Srce se predaja.
Telo ne pozna ga.
V spomine ujet.
Čaka in gine sredi sivine.
Čas ga preganja, nima moči.
Ne more bežati, čeprav si želi.

Pisalo se je leto 1999

Zadnja noč.
Dolgo že mineva. A danes se konča.
Skoraj polnoč, le nekaj minut ...
Komu mar, če ni šlo vse po načrtih.
Komu mar, če je dobro šlo.
Slike teh dni popestrijo večer.
V zadnji noči zadnjo minuto misliš ...
Mogoče bi res lahko storil kaj več.

Aleksandra Šegula

NAGRADNA NOVOLETNA KRIŽANKA

SESTAVIL: ANTON KOVAČEC	IME IN PR. ST. ANGL. POP PEVCA	NAPRAVA ZA IZCEJANJE	IME IN PR. SLOV. PEVCA Z. GLASBE	IME PEVKE PRODNIK	ODTIS STOPALA NA PODLAGI	NACE JUNKAR	OLJE V ANGL. JEZIKU	FOTOG. TATJANA MOHORKO	SEDMI TON V TONOVSKI LESTVICI	IME PRVE ŽENSKE
KRAJ NA OTOKU MURTERJU NA HRV.								SELEN		
POVEZAVA EL. VOD. Z ZEMLJO ZA VAROV.								CVET TEMNE BARVE		
ANGLEŠKI VOZNIK RELIJA (COLIN)						PEVKA LUKIČ				
						SL.POLITIK (FRANC)				
JAPONSKI DENAR				KRATICA ZA DRŽAVNO PRVENS.			MITO TREFALT			NAJVEČJI SESALEC
PREDNJI DEL VOZA				REKA SKOZI HAMBURG (ELBE)	VRSTA ZOB. OČNJAK					
ZADNJI DVE ČRKI					REŽISER KUSTURICA					
							IME PEVCA STEVENSA			
							ENAKO- NOČJE			
LADJA NA PARNI POGON, NAJBOLJ ZNANI JE BIL TITANIC	MEHIŠKI PISATELJ, NOBEL. N. (OCTAVIO)	UREJE- VALKA IZLOŽB	VENO TAUFER CESTNI OVINEK, ZAVOJ		OBRED PRED POROKO KOT PRI NOGOM.				VEČJE PORTU- GALSKO MESTO	ZBIRKA STARIH LISTIN
					JAPONSKI BOG Z LISIČJO GLAVO		SPRIMEK SNEGA			
							OKRAS V ARABSKEM SLOGU			
KRAJŠI MELODIČNI OKRASEK					KRATICA ZA KILOGRAM	OSKRBNIK, VARUH	GRŠKI JUNAK V. TROJ.VOJ.			
PREDDEL LJUBLJA- NE PRI SOSTREM					AMERIŠKI SLIKAR, KRAJINAR (GEORGE)	AM. JUNAK NEMEGA FILMA (BUSTER)	IME ST. FINSKEGA SKAKALCA YLIANTTILE		KEM. ZNAK ZA RODIJ	
SREČNO 2000	MONOKEL, ENOOČNIK					NAKIT ZA UHO		JAZ, ... ON		
	SPECIAL ZA OČALA							NAJDAJ. FRANC. REKA		
SREDNJI DEL ROŽE			IZPUŠČAJI NA JEZIKU, SOR	IME PEVKE LOVICH AVT. OZ. TRSTA		UKVARJA- NJE Z LOVLJEN- JEM RIB				
BEVKOVA MLADIN POVEST						OPERA S. RAHMA- NINOVA ANGL. SV. PIVO			REDKO M. IME, FRIDOLIN	ŽENSKI PEVSKI GLAS
SLOV. PIANIST (ANDREJ, 1889-1973)					LETNI POSEK KRAT. ZA ELEMENT		MILANSKA OPERNA HIŠA			
IME SLOV. BALETNIKA OTRINA				KRAJ PRI BENETKAH			IME RUSKEGA DIRIGENTA KONDRA- ŠINA			
RIMSKI NARAVOSL. (TIT LUKRE- CIJ)				SLOV. NOGOM. STROK. (BRANKO)			IME DVEH GR. PO- VELJNIKOV PRED TROJO			

Malo pomoči je dovoljeno: JESOLO, LENE, TROST, AHIL, INAR, KARI, INNESS, ARIOSIO

Za tiste, ki ste pogrešali križanko, smo v prednovoletnem času pripravili nekaj veselja več. Rešeno križanko pošljite na naslov: Občina Gorišnica, Gorišnica 54, s pripisom "KRIŽANKA". Med praviimi rešitvami bomo v februarški kroniki KTV Gorišnica izžrebali tri nagrajence. Rešitve pošljite do 15. januarja.

Pravljčni večeri

OBČINA GORIŠNICA

vljudno vabi otroke in družine

od 20. do 24.

decembra ob 17. uri

k DOMINKOVI DOMAČIJI.

Čakajo vas junaki iz pravljic, ki vam jih bo predstavila Bernarda Kolar.

V Cirkulanah bodo pravljčni večeri v prednovoletnem tednu.